

சிலம்பு நட்சு	திருவள்ளூர் ஆண்டு கண்காட்சி, வைகாசி தூன், 1962	பரல் க0
------------------	---	------------

மொழிக் குழப்பம்

நம் நாடு விடுதலைபெற்ற நாளிலிருந்து அடுத்தடுத்துப் பலரும் பலபடியாக முரண்படப் பேசியும் எழுதியும் வரும் திட்டமில்லாக் கொள்கையால் வளர்ந்து வரும் மொழிச்சிக்கல் இக்காலத்தில் பெருங் குழப்பநிலையை எய்தியுள்ளது. நூற்றைம்பது யாண்டுகளுக்கு மேலாக நம் நாட்டினர் ஆங்கிலம் வழியாகக் கல்வி கற்று வந்திருப்பினும், அக்கல்வியின் பயனாய் நாட்டு மொழிகள் வளப்பம் எய்திற்றில என்பது கண் கூடு. ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்றவர் தாம் பெற்ற அறிவை ஆங்கிலத்திலேயே விரித்துரைப்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்த மையின், அவர்களின் அறிவு பொதுமக்களிடையே பரவா தொழிந்தது. அறிவு எல்லோர்க்கும் பொதுவாகலின், ஆங்கிலத்தின் வாயிலாகப் பெறும் பல்வேறு அறிவுத்துறைகளைப் பற்றிய அறிவுகளும், அம்மொழியறியாத பலகோடி மக்களுக்கும் கிட்ட வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சி மக்களிடையே பரவி வருகிறது.

ஆங்கிலம். பெருவளம் பெற்ற மொழியாயிருப்பினும், பிற நாட்டு மொழியாயிருப்பதால், அதனைக் கற்றுப் புலமையடைவதற்குப் பல்லாண்டுக் காலம் செலவாகிறது. இளமைக்காலத்தில் அறிவைப் பெற வேண்டிய மாணவர்கள், அறிவுக்கு வாயிலாக இருக்கும் மொழியைக் கற்பதிலேயே தங்கள் கல்விக் காலத்தின் பெரும்பகுதியை இழக்கவேண்டியிருக்கிறது. பிறமொழிப் பயிற்சி எல்லோர்க்கும் எளிதில் வாய்ப்புதொன்றன்று. கற்பதற்கு மிகவும் கடினமான, வேற்று மொழியான ஆங்கில மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் தேர்வெய்தியோரே பிற பாடங்

களிலும் தேர்வு பெற்றவராகக் கருதப்படுவர் என்ற கொடுமைக் கொள்கை பன்னெடுங்காலமாக நிலவி வருவதால், ஆங்கில மொழியைக் கற்கும் திறமிலாத பல்லாயிர மாணவர்கள் ஆண்டு தோறும் ஆங்கிலப் பாடங்களை நெட்டுருச் செய்தும் ஆற்றாது தேர்வுகளில் தவறிவிடுகின்றனர். இதனால் அவர்களுடைய எதிர்கால இன்ப வாழ்வு பஸ்யாக்கப்படுகிறது. பிற பாடங்களில் எத்துணை வல்லவராயினும், ஆங்கில மொழியில் தேர்வெய்தா விடின் அவர்கள் வாழ்க்கை பாழ்படுவதைத் தடுக்கும் வாயில் யாதென நன்காய்ந்து இளைஞர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தாய் மொழியே இயல்பான எளிதான கருவியாகும் என்பதைத் தெளிந்து காந்தியடிகள், தாகூர் போன்ற பெரியோர்கள் தாய் மொழிவாயிலாகக் கல்விகற்றலைப் பெரிதும் வற்புறுத்திப் போந்தனர். இப்பெரியோர்களின் வழிநின்று சென்னை மாநில முன்னாள் கல்வியமைச்சர் உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கல்லூரிகளில் தமிழே பாடமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்துச் சில கல்லூரிகளில் அத் திட்டத்தைச் செயலாக்கிச் சென்றார். அரசியல், வரலாறு, நிலவியல், பொருளாதாரம், தருக்கம் முதலிய கல்வத்துறைகளைத் தமிழில் கற்பதற்கு எத்துணையோ மாணவர்கள் முன் வருகின்றனர். பெளதிகம், இரசாயனம், செடியியல், விலங்கியல், கணக்கு முதலிய அறிவியல் துறைகளையும் தமிழில் கற்பிக்க முடியும் என்பதை அவ்வத்துறைப் பேராசிரியர்களே உணர்ந்து பல நூல்களை எழுதியுள்ளனர். எனவே இக்காலத்தில் கலைத்துறைகளை மட்டுமன்றி அறிவியல் துறைகளையும் தமிழிலேயே கற்பிக்க முடியும் என்ற நல்ல நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆனால் ஆங்கில அடிமையறிவு கொண்ட, தமிழ்ப் பற்றில்லாத, தமிழின் வளச் சிறப்பறியாத அறிஞர்களும், அரசாங்கத்தினரும் ஆங்கிலமே கல்லூரிகளில் எல்லாப் பாடத்திற்கும் ஏற்ற கருவியாக இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றனர். இதனால் இதுவரை இருந்தது போலவே நம் நாட்டில் அறிவு வளர்ச்சி தடைப்படும் என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் பல ஆண்டுகள் படிக்கும் பாடங்களைத் தமிழில் சில ஆண்டுகளில் படித்துப் புரிந்து கொண்டு புலமையும் எய்திவிட முடியும் என்பதே உண்மையாகும். இஃதறியாது அரசியலார் இப்போது நான்காம் வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கிலத்தை இளஞ் சிறுவர்களின் மண்டையில் புகுத்தி அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சியைத் தடை செய்ய முயல்கின்றனர். இக்காலத்தில் ஆங்கிலம் வல்லார் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளனர். இவர்கள் முயன்றால் ஆங்கிலத்தில் உள்ள அறிவுகளை எல்லாம் தமிழில்

அப்படியே வடித்துக் கொடுக்க முடியும். இந்திய மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் பெருவளம் பெற்ற தமிழின் மூலம் கற்பிக்க முடியாத துறை ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நீந்தக் கற்றுக்கொள்பவன் நீரைக் கண்டஞ்சிக் கரையிலேயே நின்றுவிடுவதுபோல இக்கால அரசினர் ஆங்கிலத்தைக் கைவிட்டுத் தமிழை ஏற்றுக் கொள்வதில் தயங்குகின்றனர். அவர்களுடைய தயக்கத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான இளஞ்சிறுவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி பாழடிக்கப்படுகிறது.

இப்போது ஆங்கிலத்திற்கு எதிராக இந்திமொழி தோன்றியுள்ளது. ஆங்கிலத்தை விட்டு இந்தியினையே எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசிலே பொறுப்பு வாய்ந்த சிலரும், இந்தி வெறியர்கள் பலரும் வற்புறுத்தி வருகின்றனர். இந்தி மொழியோ ஆங்கிலத்தின் நூற்றில் ஒரு பங்கோ, தமிழ்மொழியில் பத்தில் ஒரு பங்கோகூட வளம்பெறாத ஒரு மொழி. தமிழ் மொழியில் கற்கக்கூடிய பல அறிவுத்துறைகளை இந்தி மூலம் கற்பது முடியாது. மேலும் தமிழ் மக்களுக்கு இந்தி மொழியும் வேற்று மொழியே. துன்பப்பட்டாயினும் ஆங்கிலக் கல்வியால் உறுப்பயன் பெறலாம்; ஆனால் இந்தியை வருந்திக் கற்பதால் எய்தும் பெரும்பயன் ஒன்றுமின்று. எனவே ஆங்கிலத்தையும், இந்தியையும் விரும்பியவர்கள் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற விதியை ஏற்படுத்திவிட்டுத் தாய்மொழியாம் தமிழில் இக்கால அறிவியல் துறையறிவுகள் எல்லாவற்றையும் கற்பிக்க முயன்று மாணவர்களின் அறிவுத்திறமையை வளம்படச் செய்வதே அறிவுடைமையாகும். இக்காலத்தில் பல்வகைப் பொறிகளை இயக்கிக் கையாண்டு தொழில் செய்குநர் பலரும் ஆங்கிலமொழியறிவு பெறாதோரே. அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஆங்கிலமோ, இந்தியோ இருந்துதான் ஆகவேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் உள்ள அறிவுத் துறைகளைப் போலவே பிரெஞ்சு, செர்மன், உருசியன் முதலிய உலகத்துப் பிற பெரு மொழிகளில் கிடைக்கப்பெறும் அறிவுத் துறைகளையும் தமிழர் பெறுதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். மொழிப் பயிற்சி என்பது விருப்பத்தினால் பெறக்கூடியதேயன்றி வற்புறுத்தலினால் பெறக்கூடியதன்று. பிற மொழிகளைக் கற்குந்திறம் ஒரு சிலர்க்கே அமைகின்றது. எனவே விரும்பியவர்கள் விரும்பிய மொழிகளைக் கற்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுடன், உலகத்து மொழிகளின் அறிவுத்துறைகள் எல்லாம் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பு மூலமாகக் கிடைக்கச் செய்து தமிழரின் சொந்தச் சிந்தனையை வளர்த்து இயற்கையறிவை வளர்ப்பது தமிழக அரசினரின் இன்றியமையாக் கடனாகும்.

மறைமலையடிகள் கலைக்கூடம்

வேண்டுகோள்

பெற்றோரைப் பேணுதல் பிள்ளைகட்கு அழகு. உற்றோரை யோம்புதல் சுற்றத்திற்கு உயர்வு. ஆசானைப் போற்றல் மாணவர்க்கு அறிவு. விழியனைய புலவரை விழைதல் பழுதிலா மொழி வலிப் பண்பு. அடியாரை வணங்குதல் அனைவர்க்கும் கடனாம். “மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன்” இதுவேயாம்.

நம் மறைமலையடிகளார் புலவர்கட்குப் புலவராய்ப், போற்றும் அடியவருள் ஒருவராய் வாழ்ந்து தம் அரும்பெருஞ் சொல்லாலும் எழுத்தாலும் தாய் மொழியும் தமிழ் நாட்டுத் தலை நெறியாய் சிவனெறியும் தழைத்தினிதோங்கத் தக்கவாறுழைத்த மிக்க சீராளர். அடிகளார் நம்மைவிட டகன்று ஆண்டுகள் ஐயிரண்டின் மேலாகியும் அவர்தம் பெறலரும் பெருநூல்களால் நானும் தொடர்பு கொண்டு நாமனைவரும் நினைவு கூர்ந்து வருகின்றோம். அதுபோல் அடிகளாரும் நம்மாட்டும் தமக்கும் நமக்கும் உரியவாம் தமிழின் மாட்டும், தமிழ்நெறியாம் சிவனெறியின் மாட்டும் நீங்காக் காதல் கொண்டு ஆவியுலகத்துறை கின்றனர் என்பது மருட்சி தருவதொரு தெருட்சியாம்.

அவர்கள் வாழ்ந்து வந்ததும், அவர்தம் நட்பு விழைந்து நானும் வந்து குழுவிய நாவலர், பாவலர், நயனார் பெரும்புலவர், நன்னெறியாளர் யாவரும் புலமைக் கூட்டுண்டு நிலவியதும், மாணவர் குழாங்கள் கசடறக்கற்று வல்லவராகவும், கற்றவற்றுள் அவ்வப் போது தோன்றும் ஐயம் போக்கி மெய்வகை காணவும், புலவோர் தாம் செய்யும் சீரிய நூல்களைச் செப்பஞ் செய்து சீர்மையதாக்கவும், அணிந்துரை பெறவும், ஆற்றல் பெறவும் வந்து வந்து பன்னாட்டங்கிப் பயன்பல பெறுதற்கிடையேதும் ஆகிய பெருமாளிகை பல்லவபுரத்து அழகுறத் தோன்றும் அடிகளார் மாளிகையாகும். மேலும் அம்மாளிகை ஓர் அரும் பெற்ற சைவத் திருமடமுமாகும். திருமடத்தின் மாண்பினைத் திருத்தொண்டர் சீர்பரவும் சேக்கிழாரடிகள் சிறந்தெடுத்தோதுவது வருமாறு :

“மிக்க செல்வ மனைகடொறும் வினையும் இன்பம் விளங்குவன பக்க நெருங்கு சாலைதொறும் பயில்சட் டறங்கள் பல்குவன தக்க வணிகொள் மடங்கடொறும் சைவ மேன்மை சாற்றுவன தொக்க வளங்கொ ளிடங்கடொறும் அடங்க நிதியந் துவன்றுவன”

அடிகளார் மாளிகை திருமடத் தோற்றம் முற்றும் பொலிய அம்மை அம்பலவாணர், நால்வர்' செம்பொன் படிமங்கள் எழுந் தருளுவிக்கப்பட்டு அடிகளாரால் காலந்தோறும் காதலாகிக் கசிந்துருகி நின்று வழிபடப்பட்டு வந்த திருக்கோவில் ஒன்று கோவின்முறையாகவே மேன்மாயில் திகழ்கின்றது.

அடிகளார் திருமாமறை முறைகளாகிய செந்தமிழ் வேதாக மங்களால் நாளும் சிறப்புற வழிபட்டுவந்த தெய்வப் பெற்றிமை தென்றமிழ் நாட்டாரனைவர்க்கும் சேருமாறு திருவருள் சரந் திருப்பது எண்ணுந்தோறும் எவர்க்கும் உண்மகிழ்வுட்டும் ஒரு பெருநலமாகும். செந்தமிழ் வேதங்கள் நால்வரருளிய நற்றமிழ்த் திருமுறைகளாகும். செந்தமிழாகமம் திருமூலரருளிய திரு மந்திர மாலையாகும்.

இவற்றுள் நால்வர் தமிழ் ஒதி வழிபாடியற்றதுதல் வேண்டும். வழிபாட்டின் முறைமைகளை வழாது கட்டுரைக்கும் வாய்மை திருமூலர் திருமந்திரத்தின்கண் விளக்கமுறக் காணலாம். எனவே இவ்விரண்டும் வழிபாட்டு நூலாகும். ஏனைய திருமுறை கள் மூன்றும் பின்னுள்ள அருளடியார் பாடிய பனுவல்களும் வாழ்த்து நூலாகக்கொண்டு சிவபூசை புரிதல்வேண்டும். இவற்றை வருமாறு நினைவுகூர்க.

“நால்வரருள் நற்றமிழ் நாளும்வழி பாட்டுமுறை
சால்பார் திருமூலர் தந்ததமிழ்—நூல்தான்
வழிபாட்டிலக்கணஞ்சொல் வாய்மைமுறை ஏனை
வழியோதம் வாழ்த்துமுறை மாண்பு.”

அவ்வழிபாடு அடிகளார் விருப்ப ஆவணத்தில் கண்டாங்கு இன்றுகாறும் நிகழ்ந்து வருகின்றது. இத்தகைய மாளிகை வேறொருவர் கைப்படாது அடிகளாரின் நினைவுக் குறியாகவே என்றும் பொன்றாப் புகழொடு நின்று நிலவ வேண்டுமென்னும் பெருமக்களின் அருமை உளப்பாங்கு பெருமையுற நிறை வெய்திய சிறப்பினைப் பெருமகிழ்வுடன் கூறிக்கொள்கின்றோம். அது வருமாறு :

‘செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு நூ. பரல் ௧0 பக்கம் ௪௨௫ இல் பெருமக்கள் சார்பாக ஒன்பதின்மர் கைச்சாத்துச் செய்து அரசினர்க்கு விடுத்த வேண்டுகோள் விளக்கம் வரையப்பட்டுள் ளது. அதன் மேல் நிகழ்வு வருமாறு :

1-5-1961 இல் அடிகளார் வாழும்பீ பேரெய்திய வளமார் மாளிகையை அரசினரே வாங்கி அடிகளாரின் நினைவுக் குறியாக வும் தென்னகத்துக் கண்கவர் கவின்பெறு கலைக்கூடமாகவும்

ஆக்கி அணிபெற நிகழ்த்தி வரவேண்டுமென அந்நாள் கல்வி நிதி அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கு விண்ணப்பம் ஒன்று நல்கப்பட்டது. அஞ்ஞான்று அவர்கள் அமெரிக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு அரசியற்பணி மேலிட்டுச் செல்வதாக அமைந்திருந்தது. அவர்கள் கனிவுளத்தொடு மேலைநாடு சென்று திரும்பியதும் கவனிப்பாம் எனக் கூறினர்.

அதுபோல் அவர்கள் வெற்றியொடு சுற்றுலாச் சூழ்ந்து 1961 ஆகஸ்டுத் திங்களில் இவண் போந்தனர். போந்ததும் சட்ட சபையுறுப்பினர் பெரும்பான்மையோரிடமும் கையெழுத்து வாங்கி மற்றுமொரு விண்ணப்பமும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. அதன்மேல் 20-10-1961இல் தமிழ் நாட்டரசினர் அரசாங்கமே அம்மாளிகையினை வாங்கிக் குறித்தாங்குக் கலைக்கூடமாக்கும் பொறுப்பினைக் கை ஏற்பதற்கில்லை; தக்க குழுவினர் சால்பொடு முன்வந்து வாங்கி அப்பணியினை மேற்கொண்டால் தமிழ் நாட்டரசு தகுதியறிந்து தக்க பொருளுதவி செய்யக் கருதுமென விடை விடுத்துள்ளனர்.

அதன்மேல் 'தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின்' சார்பாய் அதன் ஆட்சியிலுள்ள 'தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த சங்க'த்தின் பேரால் வாங்கிக் கொள்வதற்கு வேண்டுவன புரிந்து அரசுப் பொறிவலார் ஒருவரைக் கொண்டு விலை மதிப்பிடுவித்ததில் ரூபா. 40,000 (நூற்பதினாயிரம்) மதிப்பு ஏற்பட்டது.

10-11-1961இல் இம்மதிப்பீட்டினை அறிவித்துப் போதிய பணவுதவி செய்து தர வேண்டுமென மீண்டுந் தமிழ் நாட்டரசினர்க்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளப்பட்டது.

29-12-1961இல் மாளிகையை விலைக்கு வாங்குவதில் மத்திய அரசினரிடமிருந்து மூன்றில் இரண்டு பங்குத் தொகையினைப் பெறலாம் என்றும், அதன் பொருட்டுக் குறிப்பிட்ட படிவம் ஒன்றில் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டுமெனவுந் தமிழ் நாட்டரசினரிடமிருந்து விடை கிடைக்கப் பெற்றோம். அதன்படி மத்திய அரசினர்க்கு விண்ணப்பம் அனுப்பப் பெற்றது.

2-3-1962இல் மத்திய அரசு தாம் ரூ. 25,000 (இருபத்தையாயிரம்) உதவித் தொகை நல்குவதாக ஓராளை விடுத்தது. அதனைப் பெற்றதும் மீட்டும் தமிழ் நாட்டரசு மீதி ரூபா 15,000 (பதினையாயிரம்) தந்துதவ வேண்டுமென நிதியமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கு விண்ணப்பங் கொடுக்கப்பட்டது. அதன்மேல்,

5-3-1962 இல் நிதியமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழ் நாட்டரசு ரூபா 10,000 (பதினாயிரம்) மட்டும் தருமென்றும், சங்கம் மீதி ரூ. 5000 கொடுத்தல் வேண்டுமென்றும் விடைபகர்ந்துள்ளனர்.

மறைமலையடிகளாரின் விருப்ப ஆவணச் செயற்குழுவினர் தம் முரண்பாட்டினால் அவர்களனைவரும் உயர்நீதிமன்ற ஆணை வழி 10-11-1961 இல் நீக்கப்பட்டகன்றனர் அதன்மேல் சட்டமுறைப்படியுள்ள சென்னை அறநிலையக் காவற் பொறுப்பினர் (Official Trustee of Madras) அமர்த்தப்பட்டனர்.

அவர் வழியாகத் 'தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த சங்கம்' 30-5-1962இல் அம்மாளிகையினை ரூபா 40,000 (நாற்பதினாயிரம்) க்கு விலைமுறி எழுதுவித்துப் பல்லாவரம் ஆவணப் பதிப்பகத்துப் பதிவித்துத் தன் உரிமையாக்கிக் கொண்டது. இப்பொழுது அம்மாளிகை சங்கத்தினர் கைக்கு வந்துவிட்டது.

அடிகள் இவ்வலகை நீத்து ஏறத்தாழப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இத்தனைக் காலமும் அம் மாளிகை ஒன்றுக்கும் பயன்படுத்தாமல் அடைபட்டே கிடந்தது. அதனால் அது மிகவும் பழுதுபட்டு உறுதியற்ற நிலையில் இருக்கின்றது. இதுபோலவே தோட்டம், கிணறு, சுற்று மதில், சுற்றுப்புறம் அனைத்தும் பழுதடைந்துள்ளன. மேலும் மின்சாரம் பொருத்தப்படவில்லை.

அடிகளார் ஆரியுலகத்திருந்து இயக்குநர் வழியாக விடுதலுள்ள அரிய எழுத்தின்படி அவர்கள் திருவுள்ளம் 'கலைக்கூடம்' எங்ஙனம் அமைதல் வேண்டுமென்பது எவர்க்கும் நன்கு புலனாம். அதுவும் அடிகளாரின் பெருமைக்கன்று, தமிழ் மொழி, தமிழ் நாடு இவற்றின் பெருமைக்கே என்பது அக்கடித்தால் தெள்ளிதின் வெளிப்படும். அக்கடித்ததின் படி ஒன்று இதனையடுத்து இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்முறையில் கலைக்கூடமாக்குவதற்கு ரூபா 100,000 (நூறாயிரம்) வேண்டப்படும் என்பது பலருக்கும் ஒப்பமுடிந்ததொன்றாகும். அதன் பொருட்டுத் தமிழ் நாட்டுக் கலைஞர், தனிப்பெருஞ் செல்வர், தமிழகத்தரசு, மத்திய அரசு, மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் முதலிய அனைவர்களும் அன்பு கூர்ந்து பெருந்தொகையான பொருளுதவி புரிந்தும் புரிவித்தும் கலைக்கூடத்தை நிறைவுறுத்தத் துணை செய்யுமாறு அன்பொடு வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

* ஆவியுலகுவாழ் அடிகளார் கருத்து

(1) பல்லாவரத்தில் அடிகளார் வாழ்ந்து வந்த மாளிகையை விற்றுவிடாமாறு விருப்ப ஆவணத்தில் குறிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அதன்படி அதனை விற்றுவிடுவதா? அல்லது பொதுமக்கட்குப் பயன்படும்படி அதனை விற்காமல் வைப்பதா? அப்படி வைக்க வேண்டுமாயின், அதற்குரிய வழி வகைகளைத் தேர்விக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

(விடை)

திரு. சுப்பையாபிள்ளை அவர்களே! தாம் வரைந்திருக்கும் முதல் வினாவைக் கருத்துடன் செலுத்தியபோது, என்ன விடை இறுப்பதென ஒரு முடிவுக்கு வர இயலவில்லை. இருப்பினும், திருவருளைத் திறம்பட வணங்கி வரைகின்றேம். அக்கருத்துச் சரியானால் ஏற்றும், தவறானால் விட்டும் ஆவண, எது தமக்குப் படுகிறதோ சரியென, அதைச் செய்யும். மேலும், யாமவணிக்கும்போது வரையப்பட்ட விருப்ப ஆவணத்தை ஆவியுலகில் இன்று சஞ்சரித்து, எம் இயக்குநர்வழி தும்மிடம் தொடர்பு கொண்டுரைத்தனமென்ற கூற்றை தம்முலகு வாழ் மக்கள், நம்புவரெனக் கருத்தில் கொள்ளலே, ஓர் ஐயப்பாட்டையே, அவர் தம் மனத்தெழ வைத்தும், இக்கற்பனைகள், திரு. சுப்பையாபிள்ளையின் கூட்டுக்கலவையே, திருநெல்வேலியிற் சென்று, ஆவி உலகமென்று ஒன்றிருப்பது போலவும், அவ்வுலகத்திலுள்ள ஆளிகள், இவ்வுலகின் கண் பேசுவிருப்புற்றிருப்பதாயும், தாமாகிய திரு. சுப்பையாபிள்ளையே, இதை அறியாதிருந்த வேளையில், திருநெல்வேலியில் ஏதோ ஒரு நபரைத் தம் கற்பனைக்கேற்ப, சுப்பையாபிள்ளையே சரிக்கட்டி, அடிகளார் ஒரு நண்பர் வழி உரையாடுகிறாரென்றதொரு பொய்க் கூற்றைச் சித்திரித்து, அடிகளாரின் செல்வங்களைத் தம் கையிலே வைத்துச் செம்பொருள் சேமிக்கக் கருத்துட்கொண்டே நாடகமாடிவருகிறாரென்றும் உரைக்கத் தயங்கார், எம்விருப்ப ஆவணத்தின் கண்ணுள்ள செயற்குழுவினர்.

நண்பரே! அவர் கூற்று எங்ஙனமிருப்பினும், யாமொன்றுரைக்கின்றேம் தும்மிடம். எமது பல்லாவர இல்லத்தைத் தாம் இதுபோது விற்று முதல் செய்யவேண்டாமென வேண்டுகின்றேம்.

* திருநெல்வேலியிலுள்ள ஆவியுலகத் தொடர்பாளர் திரு. இரா. ந. குற்றலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்வழித் திரு. வ. சுப்பையாபிள்ளை விடுத்த பத்தொன்பது வினாக்கட்கு முதல் ஐந்துக்குமட்டும் மறைத்திரு. மறைமலையடிகளார் விடைகள் அளித்துள்ளனர். முதல் வினாவும் விடையும் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன.

சீலரே! எம்கருத்துச் சரியென நாமக்குத் தோன்றினால், திருவருளையுன்னித் திறம்படச் செய்யும். எவ்வித இடையூறு நிகழ்ந்தாலும் திருவருளை நினைந்து, வழக்காய்துறை வல்லுநர் களைக் கலந்தாலோசித்து, என்றுமே நின்றிலங்கத் தக்கதொரு முறையிற் செயல்படல், நன்றென எமக்குத் தோன்றுகின்றது. தம்மால் இயலாதென்ற நிலை ஏற்பட்டால், இப்போதன்று தம் கடைநாளில், அரசாங்கத்தார் சார்பிலே, அக்கலைக் கூடத்தை, பொறுப்பேற்பித்தலென்பதைத் தம்முட்கொண்டு, நிலைகட்டுக் கடங்காதெனவுள்ள கருத்து நும்பால் எழுந்தால் மட்டிலுமே, அதைத் துணிந்து செய்யும். “வினை விதைத்தவ னறுப்பது வினையே, தீனை விதைத்தவ னறுப்பது தீனையே” என்றதோர் மூதுரையைக் கருத்தில் வைத்து எவ்வித நிலையில் அதை நும் கரத்து வைத்து இயக்கலாமென்பதையும் கருத்துட்கொண்டும் ஆவன செய்யுமாறு நும்மை விரும்பி, யாமாகிய ஆதிவேதாசலம் வரைகின்றேம். இன்றைய திரு. மறைமலையடிகளும் யாமே.

“மறைமலையடிகளாட்சிக் கூடர், பல்லாவரம்” என்ற பெயரில் இலங்கத் தாம் துணை செய்தல் நலமென விரும்புகின்றேம். சீலரே! அக்கலைக் காட்சிக்கூடம், தென்னிந்தியக் கலைகளுக்கோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாயும், வட இந்தியக் கலைகளுக்கோர் வளமுடைத்தாயிபைந்தும், எவ்வித முறையி லமைந்தால், வருவோரும் போவோரும் கண்டு களித்துக் கருத்துட் கொள்வரென்பதனை நன்காலோசித்துக் காண்போர் கருத்தைக் கவர்வதானதென்பது எம்முறையிலிருந்தால் சரியெனத் தாமுன்னிப் பல்லாவர இல்லத்தின் வெளிப்புறங்களில் புல் வெளி அமைத்தும், செயற்கைத் தடாகங்கள் சிறியதோர் உருவில் அமைத்தும், கண்டு களிக்க வருவோர் அமர்ந்துரை யாடச் சாய்வுகளும் அமைப்பதுடன், அந்நீர்த் தடாகங்களின் கண் சிவசித்து வாய்ந்த திருவருள்ங்களை அமைத்தும் தீபவொளி வீசச்செயின், அன்பரே! எம்பெருவிருப்பு நிறைவாம்.

அன்பரே! தாம் எண்ணலாம், திரு மறைமலையடிகளார், பூவுலக வாழ்வின்னு புறம்போந்தும், பெருவிருப்புடையாய், இப்பூவுலக வாசிகள்போற் காண்கின்றனரே! அப்போது அடிகளார் அரங்கன்வாயிலில் அமர்ந்து வருகிறோமென்றுரைக்குங் கூற்றுச் சரியாயென. அன்பரே! அதற்கு விளக்கமும் சமயம் வரும்போதுரைப்பேம். மேலும், அடிகளாரின் திட்டங்களுக்கு, செம்பொருளுக்கெங்குசெல்வது என நினைக்கலாமென்ற கருத்து நும்முள் எழாமலில்லை. செல்வரே! தாம் நினைந்து எவ்வகையில் இப்பணியினை முடிக்கலாமென மனத்துட் கொண்டாரானால், அப்பணி சிறப்புற அவனருளால் முடிந்துவிடும். நம் முதல் வினாவுக்கு விடை: 9—9—59.

நலங்கொல் வாடை

[கவிஞர், திரு. பசும்பொற்கிழார்]

(தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது)

நலங்கொல் வாடை நமனும் பனியுடன்
வந்தே பெரிதும் வாட்டுதல் பாராய்!
ஞாயிறு வரவும் காலம் தாழ்த்தே!
சுடரோன் வரினும் சருங்கா வாடை!
நண்பகல் ஒன்றே வெளியில் உலவ
நன்றாய்த் தெரியுது! மற்றவை கொடிதே!
என்றன் கணவர் இன்றமிழ்க் கவிஞர்!
புலவர் கூட்டமாம்! போனார் வெளியூர்
உழைப்பில் உயர்ந்த உழவரின் உடலும்
ஒடுங்கிட, நடுங்கிட, ஆடிடக் காணாய்!
அறிவில் மலிந்தோர்! ஆக்கையில் மெலிந்தோர்
ஆபஎன் கணவர் ஆடுவர் பனியால்!
சையல் ஊசி ஆடுதல் ஒப்ப
தாடையுள் பற்கள், உதடுடன் நடுங்கும்!
கிடிந்ததும் வெந்நீரில் விரைவாய்க் குளிப்பார்!
வேறெவர் ஆங்கிப் பணிநலஞ் செய்வார்?
மாலையிற் சம்பள மடிப்புத் துணியால்
தன் தலை மூடி தாவினே வருவார்
அந்தத் துணியினோ தனியாய்க் கிடக்குது!
இழிகுளிர் போக்க என்னுடன் தாயிலும்
வலிமிசு கட்டிலும், நாணும், லிந்த
இரண்டுநாள் வாயிலில் கொடும்புலி வாடை
என்னெழில் அழிக்க வந்துபார்த் திருந்தேன்!
இன்னுங் காணேன்! ஏனோட தோழி!
நாளிதழ் பார்ப்பவர், “நாற்பது ஐம்பது
பேர்குளிர் வாடையான் மாள்கிறார்” என்கிறார்!
நெடுநல் வாடை ஈதலை! ஈதோ
கொலைத் தொழில் செய்யக் குடிக்கொள்வாடை!
மழையை மறைத்து விளைவைக் குறைத்துப்
பஞ்சம் செய்ய நஞ்சாய் வந்தா
நெஞ்சம் எரிந்திட மிஞ்சித் திரிந்திடும்
கொடுமைப் பனியைக் கொலைசெய் வாடையை
மாற்றிட வானில் ஏறியும் “குண்டை”
மனிதர் இன்னும் கண்டுகொள் விலையே!

அருட்புகழ்

[அருட்கவி சேதூரமன் அவர்கள் பாடியது]

திருவருள் நிகழ்ச்சியின் சீர்மை அளவிடற்கரியது. அருட்கவி சேதூரமன் அவர்களும், அவர்தம் தமையனார் அருட்டிரு சுப்பிரமணியம் அவர்களும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக்குக் கழகத்தாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கச்சென்றிருந்தனர்.

6-5-1962 முதல் 13-5-1962 வரை சங்கரன்கோயில், திருநெல்வேலி திருச்செந்தூர், குலசை, பாளையங்கோட்டை, பாவநாசம், அம்பா சமுத்திரம், திருமலை. திருஇலஞ்சி, திருக்குற்றலம், தென்காசி முதலிய இருபது திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கே திருவருள் உந்த அருட்பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். எல்லாத் திருக்கோயில்களிலும் நிறைகுடம், விளக்கு, பூமலை, பரிவட்டம் முதலிய சிறப்புக்களுடன் வரவேற்கப்பெற்றமை பெரிதும் நினைவுகூரத் தக்கதாகும். பாடல்களின் மொத்தத் தொகை முந்தூற்று எழுபதாகும்.

அவற்றுள் போற்றி மந்திரம் ஒதிப் பூத்தாவி வழிபாடியற்றதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்த திருநெல்வேலித் திருப்பதிகம் நூற்றெட்டுப் போற்றி மந்திரங்களைக்கொண்டு திகழ்வது; பன்னிரண்டு திருப்பாட்டுக்களானமைந்தது. 'நாமசிவாய', 'சிவாயநாம' என்னும் நற்றமிழ் மந்திரங்கள் இரண்டும் தனித்தனி எழுத்தாக முதற்கண் நிற்க முறையே 2 முதல் 11 வரையுள்ள பாடல்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. 'ஓங்கார' மென முதற்கண் தேடங்கிப் பன்னிரண்டாம் பாடலில் 'முதலெழுத்தான் மடக்கிய மந்திரம்' எனக் குறிக்கப்பெற்றிருப்பது திருவைந்தெழுத்தின் தனிச் சிறப்புத் தெரிப்பதாகும்.

நெல்லையப்பர் திருமுன்-நூற்றெட்டுப் போற்றியமை திருப்பதிகம்

ஹரிஶரபோத்]

[சுந்தரங்கம்

(எண்ஶரடி யாநிரிய விருத்தம்)

[திருத்தாண்டகம் போல்]

ஓங்காரத் துள் ளுறையும் ஒளி 3ய போற்றி
 ஒலியாகி யாங்கனுமே நிறைந்தாய் போற்றி
 ஆங்காரத் தனை நிக்கும் அண்ணல் போற்றி
 அப்பரமே அப்பரமா அணிந்தாய் போற்றி
 தீங்காரச் செய்வாரைச் சேராய் போற்றி
 தீவினைக்கோர் மருந்தாகித் திகழ்வாய் போற்றி
 தாங்காரத் தொடையாற்ருத் தாதாய் போற்றி
 தண்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (1)

*குறிப்பு : ஓங்காரத்.....ஒளி - "ஓங்காரத் துள்ளொளிக்குள்ளே முருகன் உருவம்" - சுந்தர் அலங்காரம்-55, "ஓங்காரத்துள்ளொளிக்கும்

* குறிப்புரையிற் காணும் தேவார எண்கள் தேவார ஒளிநெறி எண்கள்.

உள்ளொளியாய்” - கந்தர் கலிவெண்பா - 59. ஆங்காரம் - அகங்காரம். தளை - கட்டு. அம்பரம் - ஆகாயம்; திசை. அம்பரம் - ஆடை. தீங்கார - தீங்கு + ஆர. ஆர - மிகுதியாக. வரி-6: “தீவினைக்கோர் மருந்தாவான்” - சம்பந்தர் (“செடியாய்”). தாங்கு ஆரத் தொடையான் - முருகவேள். ஆரத்தொடை - கடப்ப மாலே. தாதாய் - தந்தையே.

நமசிவய மந்திரத்தின் நாதா போற்றி

நாதவிந்து கலைகளின யகனே போற்றி

குமரனையும் முதல்வனையும் ஈன்றாய் போற்றி

குற்றலச் சித்ரசபைக் கூத்தா போற்றி

எமதருமன் மார்பிலுதை தந்தாய் போற்றி

ஏழ்பொழிலும் தாழ்ந்திறைஞ்சுந் தந்தாய் போற்றி

நமதருமை வடிவம்மை கொண்கா போற்றி

நற்றிருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (2)

குறிப்பு: நமசிவய...நாதா - “ஆனல்வென் ணூர்கியான்தன் மந்திரம் நமச்சிவாய்” - அப்பர் 77-4. நாதவிந்து...நாயகனே - “நாத விந்து கலாதீ நமோநம” - திருப்புகழ். முதல்வன் - விநாயகர். உதை தந்தாய் - உதைத்தாய். இறைஞ்சும் தந்தாய் - வணங்கும் தந்தையே. ஏழ்பொழில் - ஏழு உலகங்கள். வடிவம்மை - நெல்லையப்பர் தேவி திரு நாமம். கொண்கன் - கணவன்.

இறையொலியால் நடமாடும் மைந்தா போற்றி

மாதவர்க்கு மாதவனாய் வருவாய் போற்றி

கறைநிறைந்த கண்டத்தெம் கடவுள் போற்றி

களிறுரித்துத் தோற்போர்வை புனைந்தாய் போற்றி

இறைமயமே எங்கனுமென் றிசைத்தாய் போற்றி

ஏனோர்க்கும் வானோர்க்கும் அரியாய் போற்றி

சிறையிருத்திச் சடைக்கங்கை மறைத்தாய் போற்றி

தென்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (3)

குறிப்பு: மறை...மைந்தா - “மறைபாட நடங்குறையா அழகன்” - சம்பந்தர்-153-7. கறை - விடம். இறைமயமே.....இசைத்தாய் - உலகெங்கும் தானே இருப்பதை இறைவனே உணர்த்தினான் என்க. “எல்லாம் சிவனென்ன நின்றாய்” - அப்பர், 213-1. சிறையிருத்தி..... மறைத்தாய் - சிறைவைக்கப்பட்ட கங்கை: “சிறையுறு விரிபுனல்” - சம்பந்தர் - 274-7.

சூத்திரமாய் ஆனையுருக் கண்டாய் போற்றி

தேவியையும் பிடியாமா செய்தாய் போற்றி

அத்தியதாய் விநாயகனை அளித்தாய் போற்றி

அறுபுகளைச் சூரநகாப் படைத்தாய் போற்றி

பத்திரம்நான் இராவணற்கே தந்தாய் போற்றி

படையாக மழுவேந்தும் பரமா போற்றி

துத்தியமே சொலுமடியார் துணைவா போற்றி

தொல்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (4)

குறிப்பு : சித்திர...அளித்தாய் - "பிடியதன் உருஉமைகொள மிகு கரியது வடிகொடு.....சுண்பதி வர அருளினன்" - சம்பந்தர் தேவாரம். பிடி - பெண்யானை. அத்தி - யானை. பத்திரம்நாள்.....தந்தாய் - "நாளோடு வாள் கொடுத்த நம்பன்" - அப்பர் - 237-10. பத்திரம்-வாள். நாள் - வாணள். துத்தியம் - தோத்திரம். தொல் - பழமையான.

விராத செல்வம்வரு விப்பாய் போற்றி
 வந்திக்கா மண்சுமந்த தலையாய் போற்றி
 ஆராத காதலுமைக் கன்பா போற்றி
 அந்தணர்க்கா நெல்வேலி அமைத்தாய் போற்றி
 திராத வினை தீர்க்கும் செல்வா போற்றி
 திருமூலட் டானத்தெம் ஆதி போற்றி
 பேராத பேரன்பர்க் கெளரியாய் போற்றி
 பெருந்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (5)

குறிப்பு : வாராத...வருவிப்பாய் - "வாராத செல்வம் வருவிப் பாளை" - அப்பர் - "பேராயிரம்". அந்தணர்க்கா...அமைத்தாய் - வேத சன்மன் எனும் ஓர் அந்தணர் பொருட்டு அவருடைய நெல்லை வேலி யிட்டு இறைவன் காத்தனன் என்பது தல வரலாறு. திராத.. செல்வா - "திரானோய்தீர்த்தருளவல்லான்" - அப்பர் - "பேராயிரம்." திருமூலட் டானத்தெம் ஆதி - நெல்லையில், நெல்லையப்பர் சந்திரதியைத் தவிர வடபுறத்தில் சிறிது பள்ளத்தில் திருமூலட்டானத்தாரின் சந்திரி ஒன்றும் உளது. இவரே பழமையான வேணுவனப் பெருமான். பேராத- அழியாத.

யகரநேர் முத்தலையை ஏந்தி போற்றி
 யாசகனாய்ச் சென்றொருகால் அலைந்தாய் போற்றி
 அகரமுதல் எழுத்தலை த்தும் ஆவாய் போற்றி
 அம்பலங்கள் ஐந்தனுளும் ஆடி போற்றி
 சுகரமார் தென்கயலைத் தேவே போற்றி
 செல்வத்துள் தலையாய செல்வா போற்றி
 பகரருஞ்சீர் படைத்தருளும் பண்பா போற்றி
 பழந்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (6)

குறிப்பு : யகரநேர் முத்தலை - "யகரமே போல் சூல்" - சண்முக கவசம்-23. முத்தலை-சூலம். யாசகனாய்...அலைந்தாய்-இது பிட்சாடனர் கோலத்தில் சிவபிரான் எங்கும் பலி தேடித் திரிந்ததைக் குறிக்கும். அகரமுதல்...ஆவாய் - "அகர முதலானை" - சம்பந்தர் - திருவாப்பணார்-5. அம்பலங்கள் ஐந்து - பொன், கௌளி, இரத்தின, தாமிர, சித்திர சபைகள் ; பகரமும் - சொல்ல அருமையான.

சுங்கமதன் உரிபோர்த்த திறலோய் போற்றி
 செழியனாய்த் தென்கூடல் ஆண்டாய் போற்றி
 அங்கமெலாம் பூண்டருளும் அரசே போற்றி
 ஆணலியாய்ப் பெண்ணாகி அவிர்வாய் போற்றி

சங்கமதிற் றமிழாய்ந்த தலைவா போற்றி
 சந்திரனைச் சடைமீது தரித்தாய் போற்றி
 லிங்கமதாய் அருவுருவாய் இருப்பாய் போற்றி
 எந்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (7)

குறிப்பு: சிவபிரான் சிங்கத்தோல் போர்த்தனர் - "சிங்கத்துரி மூடுதீர்" - சந்தரர்-7-2-7. செழியன் - பாண்டியன். கூடல்-திரு ஆலவாய். அங்கம் - எலும்பு. சங்கத்தில் தமிழாய்ந்தமை - "கண்ணுதற்பெருங் கடவுளும் கழகமோ டமர்ந்து, பண்ணு றத்தெரிந் தாய்ந்தஇப் பசுந் தமிழ்" - திருவிளையாடற் புராணம். வரி-7 - சிவபிரானுக்கு இலிங்கத் திருமேனி அருவுருவத் திருமேனியாகும்.

வாதவூர் நம்பிக்கோர் வரதா போற்றி
 மணிவார்த்தை திருக்கையால் வரைந்தாய் போற்றி
 நீதனாய்ச் செப்பலறியில் நடித்தாய் போற்றி
 நெல்லையம்ப லத்தனிலே ஆடி போற்றி
 சீதமா நதிதலைக்கண் வைத்தாய் போற்றி
 தல்கையம் பலத்திலிடுங் கூத்தா போற்றி
 சூதமதார் பொழிற்பொருநைத் துறைவா போற்றி
 சொல்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (8)

குறிப்பு: வாதவூர் நம்பி - மாணிக்கவாசகர். மணிவார்த்தை - திரு வாசகம். திருவாசகம் முழுமையையும், வாதவூரடிகள் கூற, சிவபிரான் தம் கையாலேயே எழுதி, முடிவில், திருச்சிற்றம்பல முடையான் எனத் திருக்கையெழுத்திட்ட குறிப்பு இது. நீதன் - நீதிமான். செப்பறை - இது, திருநெல்வேலியிலிருந்து மூன்று கல் தொலைவிலுள்ள இராசவல்லி புரத்திற் கருகில் பொருளையாற்றக்கரையில் உள்ள செப்பறைக் கூத்தர் கோயில்; நடராசருக்கு விசேடமான தலம். நெல்லையம்பலம் - திருநெல் வேலித் தாமிர சபை. சீத மா நதி - குளிர்ச்சியுடைய பெரிய கங்கை. சூதம் - மாமரம்.

யுத்தனமில் லாளையும் அழைத்தாய் போற்றி
 யாகத்தில் எச்சரூர்க் கரிசிய போற்றி
 முத்தமிழை எந்நாளும் வளர்ப்பாய் போற்றி
 மூலட்டா னத்துறையும் முதல்வா போற்றி
 பத்தருக்கா இராத்தாது நடந்தாய் போற்றி
 பரசினேன் அத்தகைய பாதம் போற்றி
 கத்தனாய் எவ்வுலகும் காப்பாய் போற்றி
 களிதருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (9)

குறிப்பு: யுத்தனம்-முயற்சி. தன் முயற்சி ஏனும் இல்லாமலிருக்கக் கழக ஆட்சியாளர் மூலம் தன்னை நெல்லைக் கழைத்துத் தரிசனம் தந்த கருணையைக் குறித்தது. யாகம் - தக்கன் செய்த யாகம். எச்சரூர் - வேள்வியை முன்னிருந்து நடாத்தியவர். அரி - பகைவன். எச்சரூர்க்கு அரி - சிவபிரான் கட்டளைப்படி வந்த வீரபத்திரக் கடவுள் தக்கனுடைய தலையை அறுத்ததோடன்றி எச்சன் தலையையும் அறுத்தனர்: "தக்க

னையும் எச்சனையும் தலையறுத்து” - திருவாசகம்-சாழல்-5. மூலட்டானம் - ஆகாயம்; திருஆரூர் மூலட்டானம், தில்லை மூலட்டானம் எனினுமாம். பத்தர் - சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். பரசினேன் - தோத்திரம் செய்தேன். அத்தகைய பாதம் என்பதை இடைநிலைத் தீவகமாக்கொண்டு தூது நடந்த அத்தகைய பாதம் பரசினேன், அத்தகைய பாதம் போற்றி என விரித்துப் பொருள் கொள்க. கத்தன் - தலைவன். களி - மகிழ்கின்ற.

நுச்சரவம் பணியாகப் பூண்டாய் போற்றி

நான் முகன்மால் அகத்தியற்கோர் நம்பா போற்றி

கச்சரைக்குக் கடுநாகம் அணிந்தாய் போற்றி

காமன்விழ நுதல்விழித்த கண்ணு போற்றி

உச்சமதார் பெருங்கோய் லுடையாய் போற்றி

ஒன்பதுகொள் மிடுக்கறுக்கும் ஒருத்தா போற்றி

மச்சமதன் கண்புனைந்த மணியே போற்றி

வளர்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (10)

குறிப்பு: நச்ச அரவம் - விடத்தையுடைய பாம்பு. பணி - அணி கவன். நான் முகன் நம்பா - பிரமன், திருமால், அகத்தியர் மூவரும் நெல்லையப்பரை வழிபட்டதாகத் தலபுராணம் கூறும். அரைக்குக் கச்சு-இடையில் அணியும் அணைப்பட்டிகை. கச்சரைக்குக் கடுநாகம் - “ஆர்த்தான் காண் அழல் நாகம் அரைக்கநாணு” - அப்பர் - 298-1. காமன் - மன்மதன். விழ - எரிந்துவிழ. நுதல் விழித்த கண்ணு - நெற்றிக்கண் விழித்தனே. உச்சம் - உயர்ச்சி. பெருங்கோயில் - நெல்வேலிக் கோயில் மிகப்பெரிய கோயில் என்ற குறிப்பு; ஒன்பது கோள் - நவக் கிரகம். மிடுக்கு - வலிமை. ஒன்பது...ஒருத்தா - சம்பந்தப் பெருமானின் கோளறு பதிகம் இதற்குச் சான்றும். ஒன்பதின்மர் வலியை ஒருத்தன் நீக்குவன் என்ற நடம் உணரற்பாலது. மச்சமதன்...மணியே - திருமால் மீனிய அவதரித்தபோது கடலைக் கலக்க, சிவபிரான் சாத்தனார் மூலம் மீனின் கண்களைப் பிரிங்கிக் கொணரச் செய்து தாம் அணிந்துகொண்டனர். “சேலொடும் செருச்செய்யும் நெய்த்தானனார்” - அப்பர் - 147-9. “சேற்கண் இடந்த சேவக போற்றி” - சிவபராக்ரம போற்றி அகவல்-9.

மருவாருங் குழற்கங்கை மகிணு போற்றி

மறைவனத்தில் எலிக்கரசு தந்தாய் போற்றி

கருவாருங் கடைப்பிறப்பை அறுப்பாய் போற்றி

கண்ணனைமை வண்ணையாள் பங்கா போற்றி

திருவாரும் வேய்த்தோன்றும் முத்தே போற்றி

திருஞான சம்பந்தர் தமிழாய் போற்றி

பொருவாருங் கொல்லைமழ விடையாய் போற்றி

புகழ்த்திருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (11)

குறிப்பு: மருஆரும் - மணம் பொருந்திய. மகிணன் - கணவன். மறைவனத்தில்.....தந்தாய் - “நிறை மறைக்காடு தன்னில் நீண்டெரி தீபர் தன்னைக், கறைநிறத் தெலிசன் மூக்குச் சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட, நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்டவா னுலக மெல்லாம், குறைவறக் கொடுப்பர் போலும் குறுக்கை வீரட்ட னாரே” - அப்பர். இங்குக் குறிக்கப்பெற்ற எலியே சிவபிரானருளால் மகாபலிச் சக்கர

வர்த்தியாய்ப் பிறந்தது. கரு - கருக்குழி. கடைப்பிறப்பு - இழிவான பிறவி. கண்ணனை...பங்கா - சிவனாரின் இடப்பாகத்தில் திருமால் உள்ளார்: "மறிகடல் வண்ணன் பாகா"; "திருமாலோர் பங்கன்"-அப்பர்-62-3; 78-7. வேய்த் தோன்றும் முத்தே - திருநெல்வேலியில் (வேணுவனத்தில்) சிவபிரான் ஒரு மூங்கிலுக்குள் முத்தாகத் தோன்றினர். "பொருளைத் துறைவாய்ப் பிறவாக் கடவுள் வேய் வயிற்றிற் பிறந்த தொன்னகரும்" - திருவிளை - அருச்சுனை - 33. "திருஞான சம்பந்தர் தமிழாய்" - நெல்லையப்பருக்குச் "சம்பந்தப் பெருமான் பாடிய பதிகம் மட்டுமே கிடைத்திருப்பதால், சம்பந்தரால் பாடப்பெற்றவனே என்பது பொருள். மேலும் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானின் தேவாரப் பாக்களின் வடிவமாகத் திகழ்பவனே எனினும் அமையும். பொருவாரும் - சண்டையிடவல்ல. கொல்லை - ஊர்ப்புறம். மழ - இளமையான.

ஓர் பொருளாய் உலகெங்கும் விரிந்தாய் போற்றி
உடலிடங்கொண் டெனையாளும் உயர்வாய் போற்றி
சாம்பொழுதில் விடைமீது வருவாய் போற்றி
சாம்பலைச்செம் மேனியெலாம் பூசீ போற்றி
மோய்ம்பொருளைக் கெடுத்தருள்மெய்ப் பொருளே போற்றி
முதலெழுத்தான் மடக்கியமந் திரத்தாய் போற்றி
ஆம்பொறையை அடியனேற் கருள்வாய் போற்றி
அருட்டிருநெல் வேலியெந்தாய் போற்றி போற்றி. (12)

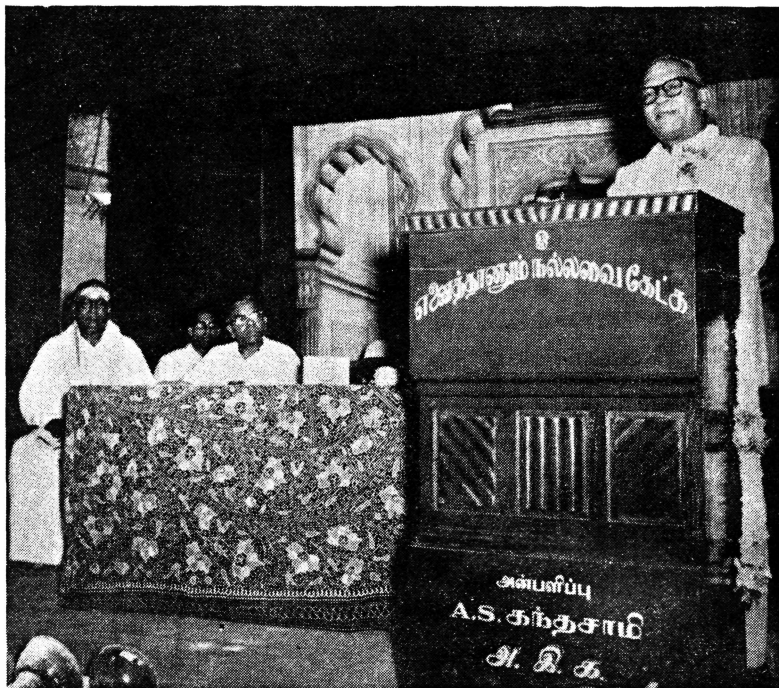
குறிப்பு: சிவபிரான் பிரணவப் பொருளானவர் - "ஓங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றான் கண்டாய்" அப்பர் - 2:2-10. உடலிடங்..... உயர்வாய் - ஈசன் அடியார்தம் உடலிடங் கொள்பவன்: "எந்தையே ஈசா உடலிடங்கொண்டாய்" - திருவாசகம் - கோயிற்றிருப்-10. சாம்பொழுதில் இறக்கும்போது. விடை-இடபம். சாம்பல்-திருநீறு. மோய்ம்பொருள் - (மேயும்) அழிகின்ற பொருள்கள். முதலெழுத்தால் மடக்கிய மந்திரத்தாய்: இது "ஓம்நமசிவாய சிவாயநமஓம்" என்ற தொடராம். இங்குப் பிரணவம் முதலிலும் இறுதியிலும் உளது. நமசிவாய என்ற தொடர் சிவாயநம என மடங்கி வந்துள்ளது. இப்பதிகத்திலுள்ள பன்னிரண்டு பாடல்களின் தொடக்க எழுத்துக்களும் ஓம், ந, ம, சி, வா, ய, சி, வா, ய, ந, ம, ஓம் என அமைந்திருப்பது போற்றற்றாரியது. ஆம் - ஆகின்ற. பொறை - பொறுமை.

பாடல் ஒன்றுக்கு ஒன்பது போற்றிகள் வீதம் 12 பாடல்களிலும் 108 போற்றிகள் அமைந்துள்ளமையின் இதனை அருச்சுனைப் பதிகம் எனலாம். போற்றி - போற்றுகின்றேன்; காப்பாற்றுவாயாக.

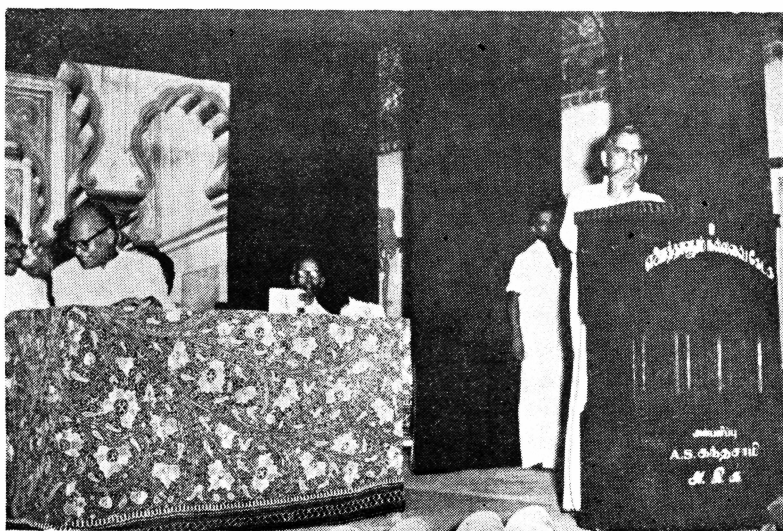
பின்வரும் திருப்பாட்டு, திருநெல்வேலித் திருஞான சம்பந்தர் திருக் கோவிலின்கண் பாடப்பட்டதிருப்பதிகத்தின் எழாவது திருப்பாட்டாகும். இதன்கண் மாணிக்கவாசக அடிதள்ள மூவர்க்கும் முன்னவர் என வந்துள்ள அருட்குறிப்பு நினைவுகூரத்தக்கது.

பூம்பாவை என்னுங் கிளியெழ மட்டிட்ட புன்னையெனுந்
தேம்பாவை யன்று மயிலையிற் செப்பிய தெய்வதமே!
ஆம்பாவை ஓதிய மர்ணிக்க வாசகர்க் கப்புறமாத்
தீம்பாவை எந்தைபோற் செப்பினார் வேறெவர் சிருறவே.

ஐந்தாவது சிற்றிலக்கிய மாநாடு

தலைவர் சரவண ஆறுமுக முதலியார் பேசுகிறார்

தினமலர் ஆசிரியர் திரு. T. V. இராம சுப்பையர் தொடக்கவுரை யாற்றுகிறார்

நெல்லைத் தமிழ்த் திருநாளில் ஐந்தாவது சிற்றிலக்கிய மாநாடு

திருநெல்வேலிச் சந்திப்பு, தருமபுர மடாலயத்தில் நெல்லை அருணகிரி இசைக் கழகத்தார் 29—4—62 முதல் 6—5—62 முடிய எட்டு நாட்கள், தமிழ்த் திருநாளை மிகச் சிறப்பாக நடத்தினர். முதல் நாள் 29—4—62 மாலை 6-30 மணிக்கு மதுரை டெப்டி கலெக்டர் திரு. எஸ். இராமச்சந்திரப் பத்தர், B. A. தமிழ்த் திருநாளைத் தொடங்கி வைத்துப் பேருரையாற்றினர். விருதை வள்ளல் திரு. ச. வெள்ளைச்சாமி நாடார், வள்ளுவர் விழாவுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கினர். முறையே திருவள்ளுவர் விழா, திருமுறை விழா, சித்தாந்த விழா, பட்டி மண்டபம், புலவர் விழா, இலக்கிய விழா, முன்னேறும் பாரதம், சிற்றிலக்கிய மாநாடு என்று எட்டு நாட்களிலும் பல தமிழ்ப் பேரறிஞர்களின் அரிய விரிவுரைகள் நடைபெற்றன. ஒவ்வொரு நாளும் இரவு 10 மணிக்குக் கலை நிகழ்ச்சிகள், நாடகம், இசையரங்கு, நாடகர இசை முதலியன நடைபெற்றன.

நெல்லை வள்ளல் திரு. சி. ச. அருணாசலம் பிள்ளையவர்கள் ஆதரவில் தமிழ்த் திருநாளின் 2, 3 ஆம் நாட்களில் முறையே திருமுறை சித்தாந்த விழாக்கள் நடைபெற்றன. திருமுறை விழாவன்று இரவு 10 மணிக்குத் திருக்களர் திரு. தி. சுந்தரேச தேசிகர், திரு. து. சோமசுந்தர தேசிகர் ஆகிய இருவருடைய தேவார இன்னிசை நடைபெற்றது.

அந்தாதி—5-வது சிற்றிலக்கிய மாநாடு

தமிழ்த் திருநாளின் கடைசி நாளாகிய எட்டாம் நாள் 6—5—62 ஞாயிறன்று அந்தாதி நூல்களைப் பற்றிய ஐந்தாவது சிற்றிலக்கிய மாநாடு நடைபெற்றது. இது திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகச் சார்பில் நடைபெற்றது. இம்மாநாடு காலை, மாலை ஆகிய இரு வேளைகளிலும் தொடர்ந்து நடந்தது. காலை 9-30 மணிக்கு மாநாடு தொடங்கியது. முதற்கண் நெல்லை அருணகிரி இசைக் கழக விரிவுரைப் பொறுப்பாளராகிய திரு. அ. க. நவரீத கிருட்டிணன், தமிழ்த் திருநாளில் இம் மாநாட்டை இணைத்து நடத்தும் கழகத்தார்க்கு வரவேற்புரை வழங்கினர். நாற்பதாண்டுகளாகச் சைவ சமயத்திற்கும் தெய்வத் தமிழுக்கும் பற்பல வகையான நற்பணியாற்றி வரும் கழகச் செயல்களையும் அதன் வளர்ச்சியையும், அவற்றிற்கு அடிப்படையாகத் திகழும் கழக ஆட்சிக்குழுவையும்,

அதன் பொறுப்பாளரான திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளையையும், அனைத்திற்கும் வித்திட்ட கழகத் தந்தை திருவரங்கனாரின் அரும் பணியினையும் பாராட்டிப் பேசினர்.

அதன் பின்னர்க் கழக ஆட்சியாளராகிய திரு. வ. சு. பிள்ளை வரவேற்புரை வழங்கினர். அவர்கள் தம் வரவேற்புரையில் கழகம் பிறந்து வளர்ந்த வரலாற்றை விளக்கினர். கழகம் ஆற்றி வரும் பணிகளையும் போற்றி வரும் கொள்கைகளையும் தெளிவுறுத்தினர். பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை நூல்கள்—இவற்றிற்கு நடாத்திய மாநாடுகள், 1008-வது வெளியீட்டு விழா, சங்க இலக்கிய வெளியீட்டு நிறைவு விழா, நான்கு சிற்றிலக்கிய மாநாடுகள் முதலியவற்றைக் கழகம் நடாத்திய திறத்தைப் புலப்படுத்தினர். ஐந்தாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள விருந்த தலைவர், பழநி—தண்டாயுதபாணி பண்பாட்டுக் கல்லூரி முதல்வர் திரு. சரவண ஆறுமுக முதலியார், M. A., B. O. L., L. T., வாழ்த்துரை வழங்கவிருந்த தினமலர்—செய்தித்தாள் ஆசிரியர் திரு. T. V. இராம சுப்பையர், மாநாட்டுச் சொற்பொழிவு நூல் வெளியீட்டுரை வழங்கவிருந்த திருநெல்வேலி மாவட்ட மண்டல ஆய்வாளர் திரு ஈ. வே. சோமசுந்தரம், ஆய்வுரை நிகழ்த்த விருந்த பதினொரு புலவர்கள், பேரவையினர் ஆகியோர்க்கு நல்வரவு கூறி வரவேற்றனர்.

கழக ஆட்சியாளரின் வரவேற்புரைக்குப் பின்னர், தினமலர் செய்தித்தாள் ஆசிரியர் திரு. டி. வி. இராம சுப்பையர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். அவர், கழகம் தமிழுக்காக ஆற்றிவரும் அரும்பணிகளைப் பெரிதும் போற்றிப் பேசினர். படிக்கும் பழக்கம் பெருகிவரும் இந்நாளில் பயனற்ற சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் படித்துப் பொழுதையும் அறிவையும் பாழாக்காமல் மக்கள் சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல்களைப் படித்து அறிவைப் பெருக்க வேண்டும்; அத்தகைய அறிவைப் பெருக்கும் ஆராய்ச்சி நூல்களைப் பல மாநாடுகளைக் கூட்டி வெளியிட்டுப் பரப்பிவரும் கழகத்தின் பணி மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்; கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு, அது வெளியிடும் அரிய நூல்களை எல்லோரும் வாங்கிப் பயிலவேண்டும் என்று வேண்டித் தம் வாழ்த்துரையினை முடித்தார்.

பின்னர் மாநாட்டுத் தலைவரின் தலைமையுரை தொடங்கியது. நெல்லைமா நகரில் நடைபெறும் தமிழ்த் திருநாள் இலக்கியப் பெருவிழாவாக நிகழ்கிறது. அரசியற் சொற்பொழிவுகட்டுக் கூடும் திரளான கூட்டத்தைப் போல இலக்கியச் சொற்பொழிவுக்குக் கூடும் திரளான கூட்டத்தை நான் இவ்விழாவில்தான்

கண்டேன். மூன்று மணி நேரம் அமைதியாக இருந்து இலக்கிய உரையினைக் கேட்கும் சிறந்த பயிற்சியினை நெல்லை நாட்டார் பெற்றிருப்பது கண்டு பேருவகை யடைகின்றேன். வேனில் வெப்பம் மிகுதியாக வீசும் இவ்வேளையிலும் தமிழார்வத்தால், இலக்கியச் சுவையைப் பருகும் பெருவிருப்பால் நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் மாநாட்டுப் பந்தலில் அமர்ந்திருப்பது வியப்பிற்குரியதாகும்.

நம் தாய்மொழியாகிய தமிழ் தேனிணும் தெள்ளமுதினும் இனிய மொழியாகும். உலகில் தோன்றிய மொழிகள் அனைத்தினும் தொன்மை வாய்ந்ததுமாகும். உயர்தனிச் செம்மொழிகளின் வரிசையில் முதலிடம் பெறத்தக்க பெருமையுடையதாகும். இதைப் போன்று இயற்கையோடு பொருந்திய திருந்திய மொழி வேறில்லை யென்றே கூறலாம். இஃது இயல் இசை நாடகம் என்னும் முப்பிரிவினையுடையதாய் 'முத்தமிழ்' என்று வழங்குவதாகும். 'சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா' என்றார் ஔவையார். 'ஏழுலகும் புகழ் முந்து முத்தமிழ்' என்றார் கம்பர்.

நம் மனத்தில் அறிவுக்கூறு, உணர்ச்சிக்கூறு, முயற்சிக்கூறு என்ற மூன்று கூறுகள் உள்ளன. இவை மூன்றும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரியாத தொடர்பைப் பெற்று ஒத்துழைத்து ஒருங்கே வளர்ந்தால்தான் மனம் சரியான வளர்ச்சி யடையும். இயல்வாயிலாகத் தமிழ், மனத்தின் அறிவுக்கூற்றை வளர்க்கிறது. இசை உணர்ச்சிக்கூற்றை வளர்க்கிறது. இயலும் இசையும் சேர்ந்து பிறக்கின்ற நாடகம் முயற்சிக்கூறு என்ற பகுதியை இயல், இசை என்னும் துணைகொண்டு நடித்துக் காட்டி முற்று விக்கிறது.

இசையினால் உள்ளத்தே தோன்றியெழும் சுவைகளைத் தட்டி யெழுப்பிப் பண்படுத்தலாம். சிறப்பாகத் தமிழ்ப் பாடல்களின் வாயிலாக இசையின் அருமையை ஊட்டி, உணர்ச்சியைப் பெருக்கலாம். இலக்கியச் சுவையும் அதில் ஊடுருவிச் செல்லும் இசை நயமும் உணர்ந்து சுவைத்து இன்புற்று உணர்ச்சியையும் உள்ச் சுவையையும் பண்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கமே, தாய்மொழிக் கல்வியின் தலைசிறந்த நோக்கமாகும். நுண்மாண் துழைபுலம் வாய்ந்த புலவர் பெருமக்களால் எழுதப் பெற்ற பாடல்கள், தோண்டத் தோண்ட நீரூறும் மணற்கேணி போல் இன்பமுறும் ஊற்றுக்களாகும். அவற்றைப் பயின்று, அவற்றிலுள்ள சொல் நயம், பொருள் நயம், தொடை நயம், நடை நயம், இசை நயம் முதலியவற்றைத் துய்த்துணர்தல் கற்றலின் மிகச்சிறந்த பகுதியாகும். 'நுண்ணுணர்வினரோடு கூடி நுகர்வு'டைமை,

விண்ணுலகே ஒக்கும் விழைவற்று' என்பர் ஆன்றோர். அவ்வுணர்வினோர் இயற்றிய நூல்களைப் படித்து மகிழ்தலும், ஆன்றோரோடு கூடி மகிழ்தலே யாகும். காவிய இன்பத்தைச் சுவைத்து மகிழ்வதைவிடப் பேரின்பம் இவ்வுலகில் வேறில்லை. வாய் ஆறாக, வயிறு களனாக உணரும் அறுசுவைகளோ சிறிதுநேரமே நிலைத்து நின்று, பிறகு மறைந்தொழிவதோடு தெவிட்டுந்தன்பையும் உடையன; மிகிலும் குறையினும் நோய்ச்சு இடந்தருவன. செவி ஆறாகச் சிந்தை களனாக நிசநும் கவியிசை இன்பமோ தெவிட்டாத தெள்ளமுதமாய் மேலும் மேலும் வளர்ந்து, நீனைக்கும் போதெல்லாம் புத்தின்பம் பயப்பதாய் நமது உள்ளத்தை என்றும் இன்பத்தில் ஆழ்த்த வல்லது. அத்தகைய சிறந்த இன்பத்தை நமக்கெல்லாம் ஊட்டுவதற்காகச் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் இம்மாநாட்டைக் கூட்டி யிருக்கிறார்கள். இம்மாநாட்டில் 'அந்தாதி' என்னும் ஒரு வகைச் சிற்றிலக்கியம் ஆராய்ச்சிக்குரியதாக இருக்கிறது அந்தாதி, ஒரு பாட்டின் அந்தத்தை—இறுதியினை அடுத்து வரும் பாட்டு ஆதியாக—முதலாக—தொடக்கமாகக் கொண்டு வருதலால் அப்பெயர் பெற்றது. அது மலர்களை ஒன்றோடொன்று தொடர்பாகத் தொடுத்த மாலைபோன்ற மறைந்து பாமாயோசப் பரிமளிக்கிறது. அந்தாதித் தொடையில் பாடல்களைப் பாடும் மரபு சங்க காலத்திலேயே எழுந்துள்ளது. தனி நூலாக அமைக்கும் வழக்கம் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்புதான் தோன்றியிருக்கவேண்டும். அந்தாதி நூல்களில் மிகப் பழமையானது சேரமான் பெருமாள் கூறியருளிய பொன் வண்ணத்தந்தாதியாகத்தான் இருத்தல் வேண்டும். பிற அந்தாதிகள் அனைத்தும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் எழுந்தனவென்றே கொள்ளலாம். இத்தகைய அந்தாதி நூல்கள் தமிழில் நூற்றுக்கு மேற்பட்டனவுள்ளன வெனிணும் அவற்றுள் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்த பெரும் புலவர்களால் யாக்கப்பெற்ற அருஞ்சுவையுடைய 22 அந்தாதி நூல்களே இம்மாநாட்டில் பேசப்பெறுகின்றன. பதினொரு தமிழறிஞர்கள் தனித்தனியே இரு அந்தாதி நூல்களைப் பற்றி ஆய்வுரை நிகழ்த்த வந்துள்ளனர். அவர்களே யெல்லாம் பாராட்டுகிறேன். இவ்வாறு கூறித் தலைவர் தமது தலைமையுரையினை முடித்தார்.

செல்வி. கலையரசியின் சிற்றுரை

தலைமையுரைக்குப் பின் கடையம் செல்வி திருக்குறட் கலையரசி என்னும் எட்டாண்டுச் சிறுமி புறநானூறு பற்றி ஒரு சிற்றுரை நிகழ்த்தினார்.

நூல் வெளியீட்டுரை

அதன் பின்னர் நெல்லை மாவட்ட மண்டல ஆய்வாளர் திரு. ஈ. வே. சோமசுந்தரம் B.A., P. & P. A., (DIP) மாநாட்டுச் சொற்பொழிவு நூலைப் பற்றிய தம் கருத்துக்களைக் கூறி நூலை வெளியிட்டனர். தமிழ் நூல்களைக் கவர்ச்சியான முறையில் வெளியிடுவதில் இன்று சைவ சித்தாந்தக் கழகம் முன்னணியில் நிற்கிறது. நூலைப் பார்த்தவுடனே இது கழக வெளியீடோ என்று கருதும் அளவுக்குக் கழகம் தமிழ் நூல்களை அழகுறவும் பிழையின்றியும் வெளியிடுகிறது. அது தமிழாக்கத்திற்கு ஓர் அரிய பணியாகும். செய்யுள் வடிவில் உள்ள மூல நூல்களைத் தமிழ்ப் புலமையுடையாரே கற்றுச் சுவைக்க முடியும். இம் மாநாட்டுச் சொற்பொழிவு நூல்போன்ற ஆய்வு நூல்களால் மூல நூல்களின் முழுச் சிறப்பையும் சுவையையும் தமிழ் படிக்கத் தெரிந்த ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து இன்புற முடியும். இவ்வாறு எல்லோரும் தமிழிலக்கிய நல்லமுதைப் பருகி யின்புறதற்குத் துணைபுரியும் சைவ சித்தாந்தக் கழகம் நீடு வாழவும் வளரவும் வாழ்த்துகிறேன் என்று கூறி முடித்தனர்.

அந்தாதி ஆய்வுரைகள்

பின்னர், வித்துவான் திரு. மறை. திருநாவுக்கரசுரார்

1. கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி, 2. பொன் வண்ணத் தந்தாதி ஆகிய இரு நூல்களைப் பற்றியும், வித்துவான் திரு. க. கொன்றையாண்டி 1. அற்புதத் திருவந்தாதி, 2. கந்தரந்தாதி ஆகிய இரு நூல்களைப் பற்றியும், வித்துவான் திரு. சீ. இராகவன் 1. திருவரங்கத்தந்தாதி, 2. திருவேங்கடத்தந்தாதி ஆகிய இரு நூல்களைப் பற்றியும், பண்டித வித்துவான் திரு. தி. இராமானுச ஐயங்கார் 1. அழகரந்தாதி 2. நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி ஆகிய இரு நூல்களைப் பற்றியும் உரை நிகழ்த்தினர். இவற்றுடன் மாநாட்டு முற்பகல் நிகழ்ச்சி முடிவுற்றது.

அருட்கவி சேதுராமன் வருகை

மீண்டும் மாலை 6-மணிக்கு மாநாடு தொடங்கியது. அன்று நெல்லைக்கு வருகை புரிந்த சென்னை அருட்கவி சேதுராமன், மாநாட்டு மாலை நிகழ்ச்சியிற் கலந்து முதற்கண் பத்திச் சுவைகளையும் பாடல்களால் இறைவணக்கம் நிகழ்த்தினார். கழக ஆட்சியாளர் திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை, அருட்கவி சேதுராமனை வரவேற்று மாலை சூட்டிப் பாராட்டிப் பேசினார். அவருடைய நெல்லை மாவட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் விளக்கினார்.

மாணியில் அந்தாதி ஆய்வுரைகள்

1. திரு. கு. பரமசிவன், M.A.,	1. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி
2. ஆளுடைய பிள்ளையார்
திருவந்தாதி
2. ,, அ. கி. பரந்தாமனார், M.A.,	சிவபெருமான் திருவந்தாதிகள்
இரண்டு
3. ,, வித்துவான் ந. பாலம்மாள்	1. கபிலதேவர், 2. பரணதேவர்
4. ,, பண்டித வித்துவான்
ச. சாம்பசிவன்	1. சரசுவதியந்தாதி
2. சடகோபரந்தாதி
திருக்கருவையந்தாதிகள்
இரண்டு
5. ,, பண்டித. மீ. கந்தசாமிப்
புலவர்	1. மதுரைப் பதிற்றுப்
பத்தந்தாதி
2. பழமலையந்தாதி
6. ,, பொ. முத்தரசு, M.A., B.T.,	1. கலைசையந்தாதி
2. குளத்தூர் அந்தாதி
7. ,, பா. உமாமகேசவரி, M.A.,	1. அபிராமியந்தாதி
2. உலகம்மையந்தாதி

புறநானூறு அவதானம்

முறையே ஏழு தமிழறிஞர்களும் பதினான்கு அந்தாதி நூல் களைப் பற்றிய தங்கள் ஆய்வுரைகளை நிகழ்த்தினர். இடையே கடைபயம் திருக்குறட் கலையரசி—எட்டு வயதுச் சிறுமியின் புறநானூறு அவதான நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. புறநானூற்றை மனப்பாடம் செய்வதும் அதில் அவதானம் நிகழ்த்துவதும் அருமை. அதனைச் சிறுமி யொருத்தி செய்கிறாள் என்பது பெருவியப்பாகும். மாநாட்டுத் தலைவர், சொற்பொழிவாளர்கள் பலர் கலையரசிச் சிறுமியிடம் புறநானூற்றுப் பாடல்களைப் பல் படியாக வினவி ஒப்புவிக்கச் செய்தனர். சிறுமியின் நினைவாற்றலை மாநாட்டுத் தலைவர் வியந்து பாராட்டிக் கழகத்தாரின் புறநானூற்று உரை நூல்களைப் பரிசாக வழங்கினர். இதனைக் கண்ட மகம்மதிய அன்பர் ஒருவர் தாமும் ஒரு நூலைப் பரிசாக வழங்கினர். இறுதியில் கழக ஆட்சியாளரின் நன்றியுரையுடன் மாநாடு நிறைவெய்திற்று.

கலை நிகழ்ச்சி

இரவு 10-மணிக்குத் திரு. ஆர். இலட்சுமண நட்டுவனரால் பயிற்சியளிக்கப்பெற்ற நெல்லைச் சங்கீத சபா நடனப்பள்ளி மாணவியரின் பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

சங்ககாலச் செய்யுள் நடை

[திரு. ச. கணபதி முதலியார், எம். ஏ., எல். டி.]

(செல்வி சிலம்பு நகர, பரல் கூ, சநக ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“பசினோய் தீர்க்கும் மருத்துவனது இல்லம் அணித்தோ செய்த்தோ? எங்கட்குச் சொல்லுமின்.” ஈண்டுக் கிள்ளிவளவனது கூற்று ஆராய்தற்பாலது. பண்ணன் பசிப்பிணி மருத்துவன். அவனது அன்னதானக்கொடை யாங்கணும் பரவியது. அவன் மக்கட்கு உண்டி கொடுத்து உயிரையும் நல்கும் பெற்றியன். அவன் வாழ்நாள் மக்கட்குப் பயனாயுள்ளது. என் வாழ்நாள் அந் நெறிப்பட்டன்று. மக்கட்குப் பயன்படும் அவனது வாழ்நாள் நீடித்திருக்கட்டும். எஞ்சிய என் வாழ்நாளையும் அவனே பெற்று வாழட்டும். இக்கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய கிள்ளிவளவனின் வாய் மொழியைக் கவனியுங்கள்.

“ யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை
யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழர் தன்ன
ஆனொலி யாவந் தானுங் கேட்கும்
பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுநுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்
சோறுடைக் கையர் வீறுவீ நியங்கு
மிருங்கினைச் சிஅரூர்க் காண்டுங் கண்டு
மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணை மருத்துவ னில்ல
மணித்தோ செய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே ” (புறம் - ௧௭௩)

இப்பாவினை டாக்டர் ஜி. யூ. போப் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அம்மொழிபெயர்ப்பு எல்லோர்க்கும் பயன்தர ஈண்டு அடியில் தருதாம் :

“ May Panar live as long as I enjoy this life
See here, ye bards, this suppliant hither makes his way
By poverty compelled he listens for the sound of food
dispensed
Like to the birds that congregate upon the fruitful tree
In fertile soil, the suppliants come in ranks

Crowding like tiny ants that, when they know
 The rainy season nigh, bear off their eggs
 To some dry, favoured mound—although they see
 The tribes with all their little ones advance
 In thronging multitudes, again and yet again they seek
 The dwelling of the man who heals the sore disease of
 And tell us is it near or far, they cry.” [penury

சங்ககாலப் புறப்பொருள் போக்கு நெறி இதுகாறும் கூறிய பொருள்களோடு மட்டும் அமைந்திருக்கவில்லை. அரசர்களின் வீர வஞ்சினங்களையும் மூதின்மகளிரின் வீரவுணர்ச்சிகளையும் அஃது பொருளாகக் கொண்டிலங்குவது என்பதைப் பின்வரும் சான்றுகள் நனி புலப்படுத்துகின்றன. ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியனின் வஞ்சினமும் பாண்டியன் தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனின் வஞ்சினமும் எண்ணுதற்குரியன ; பன்னுதற்குமுரியன.

“சிங்கம் போன்று சீறிப் போர்க்கு வரும் வேந்தரை அமர்க்களத்தில் புறமுதுகு காட்டி ஓடச் செய்ய வல்லேனல்லேனாயின் என் மனைவி என்னை விட்டுப் பிரியட்டும்; திறப்பாடில்லாத ஒருவன் துணைகொண்டு அறநெறி ஓரீஇ மறநெறிப்புக்குக் கொடுங்கோல் செலுத்தியவனாகட்டும்; மையலென்னும் ஊர்க்குத் தலைவனாகிய மாவனும், எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும் புகழமைந்த அந்துவஞ் சாத்தனும், ஆதனழிசியும், இயக்கனும் மற்றும் பிற சுற்றத்தையும் பாண்டி நன்னாட்டோடு இழந்து வன்புலக்காவலனாகப் பிறப்பேனாக” என்பது பூதப்பாண்டியனின் வீரமொழி.

“சிறுசொல் சொல்லிய சினங்கெழு பகைவரைப் போர்க்களத்தில் முரசமொடு கைக்கொண்டிலேனாயின் என் வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் வாழும் என் குடிமக்கள் கொடியனெனவும், கொடுங்கோலனெனவும் என்னைத் தூற்றட்டும். உயர்ந்த கேள்வி மாங்குடி மருதன் உள்ளிட்ட புலவர்கள் என்னைப் பாடாது போகட்டும்; இல்லையென்றுரைப்போர் வறுமைத் துன்பத்தை நீக்க இயலா மடியை நான் அடையட்டும்” என்பது நெடுஞ்செழியனின் சூளுரை. இவ்விரு பாண்டிய மன்னர்களின் கூற்றினுள் ‘பேரம ருண்க ணிவளிணும் பிரிக’ என்ற பூதப்பாண்டியனின் வஞ்சினம் ஆழ நினைத்தற்குரியது. பூதப்பாண்டியனின் மனைவி நோவின் நோதல் சாவிற்சாதல் என்ற கற்புடை அறமகளிர்களுள் தலைமை சான்றவள். பூதப்பாண்டியன் இறந்த

ஞான்று தானும் தீப்பாய வேண்டியவள். பாடல் பாடியவள்; “பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே” என்ற பாடலே அஞ்ஞான்று பாடிய பாடல். இவ்வுயர்நிலையையுடைய தன் பத்தினி தன்னை விட்டு நீங்கினும் நீங்குக என்ற அரசனின் வஞ்சினத்தின் உட்குறிப்பென்னை? முதற்கண் வீரமில்லாக் கணவனை மனைவி வெறுப்பாள் என்ற கருத்துப்போலும். மாசொன்றில்லா மனையாள் ஏதம் கருதித் தன்னை விட்டு நீங்கினாள்; அவளைப் பாதுகாத்தற் கியலாதவன் என்ற பெருப்பழி தன்னைச் சாரட்டும் என்ற கருத்துப் பற்றிப் போலும் என்பது இரண்டாவது; பாண்டியனது வீரத்தில் பிறந்தது. இவ்விழுமிய கருத்து இவளைப் பிரிதலினும் சாலச் சிறந்தது என் வீரம் என்பது, அவ்வடியின் உட்கிடக்கை. அகநானூறு பாலை ௧௩௧-வது செய்யுளில் “இவளினும் சிறந்தன்று ஈதல் நமக்கென” என்ற கருத்தை மருகனின நாசனார் கூறுகின்றார். ஈதலால் வரும் இன்பம் இவளால் வரும் இன்பத்திலும் சிறந்தது என்பது ஈகை இன்பத்தால் பிறந்த அநுபவமொழி. இதனையும் மேற் கருத்தோடு வைத்து ஒப்பிட்டுணர்க.

சங்க கால மகளிர் மறக்குடி மகளிர்; மூதின்மகளிர் எனப் படுவர்: போரெனில் அஞ்சும் பேதையல்லர்; நெஞ்சம் உரங் கொண்டு கிளர்ந்தெழும் மாண்பினையுடையர்.

முன்னாள் போரில் தந்தையையொடு போராடி உயிர் நீத்தனன். பின்னாள் போரில் கொழுநன் பெருநிறை விலக்கி மாண்டனன். அடுத்த நாள் சொப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மூதின் மகளொருத்தி தன் ஒரு மகனை அவனது குடுமிக்கு எண்ணெய் நீவி, வெள்ளுடை யடுத்தி, வேல்கைக் கொடுத்துப் போருக்கு விடுத்தாள்.

“கெடுக சிந்தை கடிநீவ டுணியே
மூதன் மகளி ராத றகுமே
மேனா னுற்ற செருவிற் கிவடன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
நெருந் லுற்ற செருவிற் கிவள் கொழுநன்
பெருநிறை விலங்கி யாண்டுப்பட்டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெள்ளு விரித்துடஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுத நோக்கிச் செல்கென விடுமே” (புறம் - ௨௭௯)

என்பதே ஒக்கூர் மாசாத்தியார் புனைந்த புறப்பாட்டு. இப்பாட்டின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு பின்வருமாறு.

“Our heart ceases at this dame’s great courage,
 Well may she merit her ancient age.
 In a former war, her father it was
 Who, killed by an elephant, died in the field
 It was in the other day’s battle, her husband
 Fell overpowered by numerous hosts:
 And now to-day at the beat of drum, [an only son
 Delighted and yet how sad was she this woman with
 She lovingly oiled and combed his hair,
 Gave him his spear and bade him seek the battlefield.”

இது வன்றியும் புறநானூறு நரை மூதாட்டியரின் வீர வுணர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டாநிற்கின்றது. ஒரு மூதாட்டி கொக்கினது இறகு போன்று தூய வெள்ளைக் கூந்தலையுடையவள். அவள் மகன் போர்க்களம் புகுந்தான்; களிற்றால் தாக்கப்பட்டு அவன் இறந்தான். முதுமகள் மகன் இறந்தானெனத் துயர்க் கடலில் மூழ்கினாள். போர் முனையில் ஆண்மை காட்டி வீரருலகம் புகுந்தான் என ஆணந்தக் கண்ணீர் வடித்தாள். அவனைப் பெற்ற காலத்தடைந்த உவகையினும் அதிக உவகை கொண்டாள்; இன்ப வெள்ளத்தில் திளைத்தாள். விண்ணினின்று வீழும் மழைத்துளியிலும் அதிகமான நீர்த்துளிகளைக் கண்ணினின்றும் சிந்தினாள் என்பது.

“மீனூண் கொக்கின் தூவியன்ன
 வானரைக் கூந்தல் முதியோள் சிறுவன்
 களிற்றெறிந்து பட்டன நென்னு முவகை
 ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
 நோன்கழை துயல்வரும் வெதிரத்து
 வான்பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே” (புறம்- ௨௭௭)

இனி ஒளவையார் கூறும் உவகைக் கலுழ்ச்சிப் புறப்பாட்டுடொன்றையும் நோக்குவோம்.

“கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டுர் நாப்பண்
 வெந்தவாய் மடித்து வேறலைப் பெயரித்
 தோடுகைத் தெழுதருந் துரந்தெறி ஞாட்பின்
 வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்படை விலங்கி
 இடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்து வேறாகிய
 சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி
 ஊடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
 ஓடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே”

(புறம் - ௨௧௦.)

இப்பாட்டிலே “தகடுரில் எதிர்த்த பகைவர் சேனையின் ஊரே வீழ்ந்து அவரை வெட்டிக் கொண்டே சென்று, அச் சேனை நடுவில் தானும் வெட்டுண்டு இரு துண்டமாகக் கிடந்த தன் மகனது மாட்சியைக் கண்டு அகங்குளிர்ந்தால் அவனைப் பெற்ற வயது முதிர்ந்த தாய்க்கு முலையூறிப் பால் சுரந்தது” என அழகு பெறக் கூறியிருத்தல் படித்து இன்புறத்தக்கது. இன்னும் தகடூர் யாத்திரை புறத்திரட்டுப் பாடல்களில் வீரத்தாயர் களின் பிற இயல்புகளும் கூறப் பெற்றுள்ளன. ஒரு வீரத்தாயின் மானவுணர்ச்சி ஆண்டு பின்வருமாறு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே
நோகேன் அத்தை நின்னீன் றனனே
பொருந்தா மன்னர் அருஞ்சம முருக்கி
அக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க
புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த எஃகம்
அதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே
அதனால்,
எம்மில் செய்யாப் பெரும்பழி செய்த
கல்லாக் கானையை ஈன்ற வயிறே”

இப்பாட்டின் துண் கருத்தாவது:—“பகைவரைப் போரில் வென்று அக்களத்திலே நீயும் இறந்து படாமல் யானே முகத் தெறிந்த நின்வேலை அதனோடு போகவிட்டு நீ புறங்கொடுத்துத் திரும்பினே. இஃது நீ என் மூத்தகுடிக்கு இழைத்த பெரும் பழி, இழுக்கு. ஆகவே உன்னைப்பெற்ற என் வயிற்றை அறுப்பேன், அறுப்பேன்” என்பது. இந்நிலை தொல்காப்பியத்தில் ‘தாய் தப வந்த தலைப்பெய னிலை’ எனக் கூறப்படும்.

இம் மூதின் மகளிரின் இயல்புகளை யெல்லாம் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யுடையாரும்,

“வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திற லெஃக மிறைக்கொளிஇ—முந்தை
முதல்வர்கற் றுன்காட்டி மூதில் மடவாள்
புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு”

“கன்னின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர்—பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் பின்னோடி
எய்போற் கிடந்தான்என் ஏறு”

என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். ஈற்று வெண்பாவின் ஆங்கில வுரை அடியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. படித்தின்புறக.

“ My father lives in stone, a hero's effigy;
 my husband fell in battle slain
 My brothers died, resisting the foe to the last;
 when all the hosts had perished,
 My son, like a porcupine, pierced by innumerable darts,
 Fell fighting against the foeman's king.”

இனி மண்ணுள் வேந்தர்க்குக் கருவில் திருவுடைய முதுபாவ
 லர் பலர் முதுமொழிக்காஞ்சியானும், பொருள்மொழிக்காஞ்சி
 யானும், செவியுறிவுறாஉவானும் இடித்துரைத்த அறவுரைகளும்
 அறிவுரைகளும் எங்ஙனம் சங்கத்துச் சான்றோர்களின் பொருள்
 திரட்டும் முறையில் இடம் பெற்றுள்ளன என்பதைச் சில
 பாடல்கள் துணைகொண்டு விளக்குவாம். அரசராயினரின்
 அருங்கதவுகள் புலவராயினர்க்கு என்றும் அடையாது திறந்தே
 இருக்கு என்பர். புலவர் பெருமக்கள் யாண்டும் தடையின்றி
 எங்கும் செல்லும் மதிப்பினை யுடையர். மன்னர்கள் பலர் அரச
 னைக் காண்டற்கென முன்றலில் பல்லாண்டு நின்றிருப்பினும்
 சொல்லேருழவராகிய புலவர் பெருந்தகைகட்கு அரசன் காட்சிக்
 கெளரியையு இனியையு அமைவான். நாவலர்களைக் காவலர்கள்
 அங்ஙனம்போற்றியும் ஏற்றியும் வந்துள்ளனர். அவர்களும் அரசர்
 கட்கு ஆவனவற்றைச் சொல்லாமலே செய்து, நாடு வசியும்வளனும்
 சுரக்க, மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ, அறநெறி துளங்கப்பாடுபடுவர்.
 அரசனாவான் காப்பன காத்துக், கடிவன கடிந்து செங்கோலோச்
 சும் பெற்றியன் என்பதை அமையமறிந்து இடித்துரைக்கவும்
 முற்படுவர். ஒரு சமயத்து நின் குடைக்கீழ் வாழும் உழவர்,

“ திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
 நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார் ”

என்பர். அதேசமயத்து மேழிபிடிக்குங் கையே செங்கோல் பிடிக்க
 குங்கை; ஏரின் பின்னதே உலகம்; வேளாண்மையுடையாரே
 தாளாண்மை யுடையார்; போர்க்கள வெற்றிக்கும் அவர்களே
 காரணம்; அவர்களைப் புரந்தருளுவது மன்னனின் தலையாய
 கடமையாகும்; அவர்கள் செம்மையாகக் காக்கப்படுவார்களாயின்
 அடங்காத பகைவர்களும் அரசனடியில் வீழ்ந்து வணங்குவர்;
 அரசனே மக்கட்குயிர் என்பர். வெள்ளைக்குடி நாகனாரின்
 செவியுறிவுறாஉப் பாடல் இதற்கோர் ஏற்றசான்று :

“ பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை
 யூன் றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
 மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினு

மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால
மதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு
நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே” (புறம்-செ. ௩௫)

இதனோ டமைவாரல்லர் புலவர் பெருமக்கள். வேம்பும் கடுவுமென இன்னாக் கூறுவனபோல இனியவையும் எடுத்துக் கூறா நிற்பர். காவற்சாகாடுகைப்போன் உழவர்களிடத்துக் கண்ணோட்ட முடையனாதல் வேண்டுமென்பர்; இறை கொள்ளும் நெறியை அவன் நன்கு உணர்தல் வேண்டும் எனவும் நினைப்பூட்டுவர்; உவமை காட்டி உண்மையைப் புலப்படுத்தவும் செய்வர். பிசிராந்தையார் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பிக்கு வரிதண்டும் முறையை ஓர் உவமை வாயிலாய் நெஞ்சங்கொள்ள அறிவுறுத்தியதே இதற்கு அமையும் நற்சான்று. முறையறிந்து அரசன் வரி வாங்குவானாயின் உழவர்களும் உவந்து பலகால் ஈவர். அன்றிக் கொடுங்கோலாய் ஆசைமீதார அதிகம் வசூலிக்க முற்படுவானாயின் உழவரும் கொடார்; இருவர்க்கும் பெருந்தன்பமாம்; உழவரும் கடும்புலி வாழுங் காடு நன்றென நாடு துறப்பர். அரசனும் சுற்றத்தாரோடு வறுமையடைவான். ஒரு மாவளவில் குறைந்ததாய் சிறு நிலத்தின் கெல்லைக் கவளமாகக் கொடுத்தால் யானை பல நாள் உணவைப் பெற இயலும்; அங்ஙனமின்றி யானையையே நூறு செய் அளவு பெருநிலத்தின் கண் செலுத்தின் யானையினது வாயினிடத்துப் புகும் நெற்கதிர்களை விட அதன் காலின்கண் மிதிபட்டழியும் நெற்கதிர்கள் அதிகமாகும். நெற்பயிரும் அன்றே அழியும். யானைக்கும் உணவின்றும். அரசன் உழுதுண்டு வாழ்வாரை வரிச் சமையால் நலியலுற்றால் ‘யானை புக்க புலம்போலத்’ தானும் உண்ணாது தன் சுற்றமும் உண்ணாது கெடுவான்.

“காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொள்ளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்
நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துப்புக் குணினே
வாய்ப்பு குவதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொள்ளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே”

என்ற புறநானூற்று கஅசவது செய்யுள் இக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கி நின்றலை அறிக.

ஒல்லையூர் கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன் இறந்தான். அவன் பிரிவைப் பொறுக்கலாற்றாத குடவாயிற் கீரத்தனர்,

‘முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே’ என்று இரங்கற்பாப் பாடினார். தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் எனும் புலவர் அவனை நினைந்தும் தம் மூப்புப் பருவத்தை உணர்ந்தும் தமக்கு இளமைப் பருவம் நீங்கியதெனத் தெரிந்தும் மனம் வருந்திப் பாடிய பாட்டு ‘இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா’ என்ற அரிய உண்மைகளை நமக்குச் செவியறிவுறுத்துவது போல் காணப்படுகிறது.

அச்செய்யுள் இளமையின் துடுக்கையும் மிடுக்கையும் கூறுவதோடு முதுமையின் பயங்கர நிலைமையையும் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாய் அமைதலின் அச்செய்யுளை ஈண்டுக்குறித்தல் பொருத்த முடைத்தாம்.

“இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரோடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் தூங்குவழித் தூங்கி
மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
நீர்நணிப் படிக்கோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா விளமை
அளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டீன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.”

(புறம் - ௨௪௩)

இச்செய்யுளைத் திருவனந்தபுரம் திரு. கே. ஜி. சேஷ அய்யர் அவர்கள் பி. ஏ., பி. எல்., நன்கு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். தமிழும் ஆங்கிலமும் உணர்ந்தார்க்கு அம்மொழி பெயர்ப்பு நல்விருந்தாகும். பருந்தும் நிழலும் போல மூலமும் மொழி பெயர்ப்பும் செல்லு மழகைப் படித்தின்புறுக. மொழி பெயர்ப்பை அடியில் குறிக்கின்றும்.

“The days when life was young, those sportive days
 When with loose river-sand I used to make
 Droll forms and deck them with fantastic wreaths
 Of flowers, when from o’er hanging boughs I plunged
 Headlong into the sparkling waters cool
 Of mountain lakes, and on the green-sward danced,
 Hard linked in hand, with little maidens fair,
 —A joyous band all innocent of guile
 How off on those departed days I muse
 With tender sadness! ‘Neath th’ o’erspreading shade
 Of myrtle green which filled the country round
 With odoriferous perfume, I plunged
 Throwing the waters round and diving deep
 Rose with my hands filled with the glistening sand
 As trophy from the bottom of the lake,
 Then climbed th’ o’erhanging boughs of sturdy trees
 That lined the shore, whereon in wonderment
 Stood my companions witnessing my deed
 Those happy days of my youth so free from care
 Ah! whither have they fled? It is too sad
 That now with trembling hands I should my staff
 Grasp for support, and panting go round about
 With worn and feeble limbs: for I am old.”

இதுகாறும் சங்ககாலச் செய்யுட்களின் பொருள்போக்கு நெறியைக் கண்டோம். இனி, சங்கத்துச் சான்றோர் அப் பொருள்களைப் புலப்படுத்த மேற்கொண்ட சொல்வையு முறையை ஆராய்வோம். இழுமென் ஓசை நயம்பட, ஆற்றொ முக்காய் எண்ணிய கருத்துக்களை எண்ணியாங்கு பிறர்க்கு அறிவுறுத்தும் சொன்னெறி முறையே நடை எனப்படும். அந்நடை எளிமையுடைத்தாய், இனிமையுடைத்தாய், தெளிவினை யுடைத்தாய் அமைந்தால் அஃது படிப்போர்க்குப் பேரின்பம் பயப்பதாகும்; பொன்மலர் நாற்றம் பெற்றதாகவும் அமையும். சங்ககாலச் செய்யுள் நடை எளிய நடையன்று, கடுநடை என்பர் சிலர். இலக்கியப் பயிற்சி பெரிதும் உடையார்க்கு அந்நடை விளங்குவது; இலக்கியம் புகும் இளைஞர்க்கு அஃது இருப்புக் கடலையாம். திராட்சா பாகம், கதலி பாகம், நாரிகேள பாகம்

என்ற முத்திற வடமொழி நடைப்பாசுபாடுகளுள் சங்ககாலச் செய்யுள் நடை நாரிகேள பாகத்தின் பாற்படு மென்பர். தேங்காயை நார் உரித்து அதனுள்ளீடாகக் காணப்படும் உண்பொருளை அரிதின் முயன்று எடுத்து நுகர்வது போன்று சொற்களின் பொருள் நுட்பங்களை நிகண்டுகள் துணைகொண்டும் அறிவின் துணைகொண்டும் பொருள் நயம் காணும்படியாகச் சொற்கள் பாடல்களில் பயிலப் பட்டுள்ளன என்பர். திராட்சா பாகமும் கதலிபாகமும் சங்கச் செய்யுட்களில் இல்லை. வாயில் போட்ட மாத்திரத்தானே முயற்சியின்றித்தான் இனிப்பைத் தருவது திராட்சை. அதுபோன்று படித்த மாத்திரத்தானே சொற்கள் கடினமின்மையால் பொருள் விளங்கும்படியாக அமைந்திருக்கும் செய்யுள் நடையே சிறந்த நடையாகும்.

பழத்தின் தோலை நீக்கி உண்ணும் தன்மையதுபோலச் சிறிது முயற்சியால் அறியக் கூடிய நிலையில் செய்யுள் நடை அமைய வேண்டுமென்பது மற்றொரு சாரர்களின் கருத்தாகும். சங்க காலச் சொற்போக்கு நெறி இவ்விரண்டினின்றும் வேறுபட்டது. சொற்கள் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை உள்ளடக்கி நிற்பன. அவை இலக்கியப்பழக்கமுடையார்க்கே தெள்ளிதிற் புலனும். செய்யுட்களெல்லாம் திராட்சா பாகமாகவும் கதலிபாகமாகவும் அமைய வேண்டுமென்று. ஒரு சில செய்யுட்கள் மறைபொருளுக்கிடனாய், நிலைக்களமாய்ச் சிந்தையைத் தூண்டும் இயல்பினதாய் அமைதலும் நன்று. அவைகளுள் காணப்படும் சொற்கள் பொருளாழ முடையதாய்க், கருத்தாழ முடையதாய்ப், பயிலுந்தொறும் பயிலுந் தொறும் புதுப்பொருள்கள் பயப்பதாய்ப், படிப்பாரின் அறிவின் பக்குவநிலைக்கேற்பப் பொருள் நுட்பம் முன்னையிலும் அதிகம் தோன்றுவதாய் அமைந்து கிடத்தலும் வேண்டுமென்பர். செய்யுளுக்கு இலக்கணம் வகுக்க வந்த வள்ளுவருங்கூட இச் சொல்லைப்பு முறையையே 'நவில்தொறும் தூயைம் போலும்' என்றும் 'அறிதோ றறியாமை கண்டற்றால்' என்றும் கூறிப் போந்தார். அன்றியும் சங்கத் தமிழ் இன்றைய தமிழின் நிலையினின்றும் சொல்சேர்க்கை முறையினின்றும் பலவகைகளிலும் வேறுபட்டு நிற்கின்றது. சங்கச் செய்யுள்கள் தூய தமிழ்ச் சொற்களால் (Purity of language) ஆக்கப்பெற்றவை; பிற மொழிக் கலப்பு இன்றிருத்தல் போல் அன்றில்லை.

(தொடரும்)

தமிழில் வழங்கும் பிறமொழிச் சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி ?

[திரு. மு. சதாசிவம், எம். ஏ.]

“பிறமொழி யறியாதவன் தன் தாய்மொழியையும் அறியாதவனே” என்றார் செர்மானியப் பெருங் கவிஞர் கதே. தன்னை யறிந்தவனே பிறரையும் நன்கு உணரமுடியும் என்பது நம்நாட்டுத் தத்துவக் கொள்கை. அதுபோலவே நம் தாய்மொழியின் இயல்புகளை முழுதும் அறிந்து கொள்ளாதற்குப் பிறமொழியறிவு மிகவும் இன்றியமையாதது என்பது தெளிவாகும். தமிழின் சீர்மையினையும், சிறப்பினையும் உணர்ந்து பாராட்டிப் பாரதியும் படி எடுத்துரைத்தவர்கள் மேனாடுகளிலிருந்து இவண் போந்து தமிழ் கற்றவரேயாவர். ஜி. யு. போப், வீரமாமுனிவர், லாசரஸ், சீகன்பால்சு ஐயர், கால்டுவெல் போன்றோர் பிறமொழி களைத் தமிழுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோதுதான் தமிழின் இனிமையையும் பெருமையையும் உணர்ந்து மகிழ்ந்தனர். சென்ற ‘செந்தமிழ்ச் செல்வி’ இதழில் தமிழ் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு மேலாகப் பல வேற்றுமொழிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு வந்துள்ள வரலாறு ஓரளவு சுருக்கமாக உரைக்கப் பட்டது. அத் தொடர்பினால் பல தமிழ்ச் சொற்கள் அவ்வேற்று மொழிகளில் துழைந்தன; அவ்வேற்று மொழிகளினின்று பல சொற்கள் தமிழிலும் கலந்தன. அவ்வாறு கலந்த வேற்று மொழிச் சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பது எவ்வாறு என்பது பற்றிச் சுருக்கமாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழின் கண் வழங்கும் பிறமொழிச் சொற்களைப் பிரித்துக் கண்டறிவதற்கு முதற்படியாக ஒருவர் தமிழ்மொழியின் முழு வரலாற்றையும் அறிந்திருத்தல் இன்றியமையாததாகும். தமிழின் தோற்றம், வளர்ச்சி, இயல்புப் போக்கு முதலியவற்றை வரலாற்று அடிப்படையில் முழுதுணர்ந்திருக்க வேண்டும்.

அஃதாவது தமிழின் மொழியமைப்பு (Structure of Tamil Language), தமிழுக்கே உரிய ஒலிகள் (Phonemes), ஒலியமைப்பு (Phonetic Structure), வேர்ச்சொல் (Etyma), பகுதி விசுதி இடைநிலை (Morphemes and Semantemes) முதலியவற்றின் வரலாற்றை அறிந்திருத்தல் வேண்டும். மேலும் தமிழ் ஒலி மாற்ற விதிகள் (Laws of Phonetic Changes), பொருள்மாற்ற விதிகள் (Laws of Semantic Changes) முதலியவற்றை நன்கு

உணர்ந்து, பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழால் கடன் வாங்கப் பட்டு வழங்கப்பெறும்போது எய்தும் தமிழருவங்களின் (Tamilised forms) வரலாற்று முறையினையும் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். இன்னும், பொதுப்படையாகப் பிற திராவிட மொழிகளின் அறிவும், காலப்போக்கில் தமிழோடு தொடர்பு கொண்ட, கொண்டிருக்கின்ற மொழிகளின் அறிவும், சிறப்பாக ஒப்பியல் மொழியாராய்ச்சி யறிவும் ஒருங்கு பெற்றவரே இம் முயற்சியில் முழு வெற்றியடைய முடியும். மொழியின் சொற்கள் (Vocabulary) காலத்துக்குக் காலம், இடத்துக்கு இடம் விரைவில் வேறுபட்டுக் கொண்டுவரும் இயல்புடைத் தாகவின், அவற்றின் வரலாற்றை உணர் தல் மிகவும் இன்றியமையாதது.

பிறமொழிகளின் அறிவின்றியும், தமிழ்மொழி வரலாற்றின் அறிவின்றியும் தமிழ்ப்பற்று ஒன்றினையே கொள்கையாகக் கொண்டு தமிழாராய்ச்சி செய்வோர் அறிவியலாராய்ச்சிக்கு ஏற்புடைத்தான உண்மைகளைக் கண்டுணர்ந்து கூறல் இயலாது. ஒரு கை கொண்டு தட்டினால் ஓசை கேட்காதவாறு போலத் தமிழ்மொழி ஒன்றே யறிந்தவர் செய்யும் மொழியாராய்ச்சிகள் பயனின்றாய் முடியும் என்க.

மொழியியல் (Linguistics) என்பது கடந்த இருநூற்றாண்டு களாக வளர்ந்து வந்து இப்போது பரந்த ஓர் அறிவியல் துறையாக மலர்ந்திருக்கிறது. இவ்வறிவுத் துறையில் உலகில் உள்ள பேச்சு மொழிகள், கிளைமொழிகள், பேச்சு வழக்கற்ற மொழிகள் முதலியவை யாவும் வரலாற்று அடிப்படையிலும், நிலவியல் அடிப்படையிலும் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை உலகெங்கணும் நடைபெற்று வந்த மொழியாராய்ச்சி களினால் பல மொழிப்பொது உண்மைகள் நிறுவப் பட்டுள்ளன: மொழி கடவுளால் படைக்கப்பட்டது அன்று; மனிதர் களாலேயே உண்டாக்கப்பட்டது என்பதும், ஒரே மொழி காலத்துக்குக் காலம், இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டியல்வது அதன் இயல்பே என்பதும், சொல், பொருள் மாறுபாடுகளின்றி எக்காலத்தும் ஒருபடித்தாகவே நிற்கும் மொழி உலகிலேயே இல்லை என்பதும், பேச்சுமொழி தோன்றிப் பலகாலம் கழிந்த பிறகே எழுத்துமொழி தோன்றிற்று என்பதும், பேச்சு மொழியின் ஒலி வடிவங்களை வரிவடிவங்களாகக் காட்டும் எழுத்துக்களின் உருவங்கள் தற்செயலாய் அமைந்தவையே (Arbitrary Signs) என்பதும் எனவே ஒரு மொழியின் ஒலி வடிவத்திற்கும் வரிவடிவத்திற்கும் பிரிக்கமுடியாத தொடர்பு ஒன்றுமில்லை என்பதும், ஒரு மொழியை ஒழுங்குமுறைக்குட்பட்ட எந்த வரிவடிவிலும் எழுதிக் கற்கமுடியும் என்பதும்

ஒவ்வொரு மொழியும் ஒலியமைப்பைப் பொறுத்தவரை ஓர் ஒழுங்கு நெறிமுறையை (A Set of Patterns) பெற்றிருக்கின்றன என்பதும், ஒரு மொழியின் இயற் சொற்களில் பெரும்பாலானவை (இடுகுறிப் பெயர்கள் தவிரப் பிறசொற்கள்) வேர்ச் சொற்களினடியாகப் பிறக்கின்றன என்பதும், ஒரு சொல்லின் பொருள் காலந்தோறும் இடந்தோறும், கையாள்வோரின் மனப்பாங்கின்படி மாற்றமுறுவது இயல்பே என்பதும், ஒரு சொல் எதிர்காலத்தில் எய்தும் பொருள் மாறுபாடுகளை முன்கூட்டியே உணர்ந்து கூறுதல் இயலாது என்பதும், மொழி என்பது அதைப்பேசும் மனிதர் அனைவருடைய பொதுவுடைமையாதலின் தனிப்பட்ட ஒருவர் தாம் விரும்பியபடி ஒரு மொழியின் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்தவோ, வேறு திசையில் திருப்பவோ முடியாது என்பதும், ஒரு மொழியின் சொற்பொருள்களின் வரலாறு அம்மொழி பேசும் மக்களின் மனப்பாங்கின் வரலாற்றை உணர்த்தவல்லது என்பதும், ஒரு தாய் மொழியினின்று பல மொழிகள் பிறப்பது இயல்பாகவின தம்முள் தொடர்புள்ள மொழிகளைச் சேர்த்து ஒரு தனிக்குடும்பமாகக் கருதி அவற்றிடையேயுள்ள உறவுகளை ஆராய்தல் மொழியாராய்ச்சிக்கு நன்மை பயப்பதே என்பதும், தொடர்புள்ள பிறமொழிகளின் அறிவின்றி எந்த ஒரு தனிமொழியையும் ஆராய்வது பயனில்லாத ஆராய்ச்சியே என்பதும், பிறமொழிக் கலப்பில்லாத தாய்மொழி உலகில் காண்டற்கரியது என்பதும் அவ்வுண்மைகளிற் சிலவாகும். இவைபோன்ற அடிப்படை மொழி உண்மைகளை உணர்ந்தவரே பிறமொழிக் கலப்பின் உண்மையையும், இயல்பையும் பிறழ்வின்றி உணரும் திறம்பெறுவர்.

சென்ற நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர்கள் வடமொழியைக் கற்றபோது, வடமொழிக்கும், இலத்தீன், கிரீக்கு முதலிய ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் வேர்ச்சொல், சொற்பொருள், சொற்றொடர் அமைப்பு முதலிய பலவகையானும் ஒற்றுமை இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தனர். அதனால் இம்மொழிகள் எல்லாம் ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்தவையா யிருக்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். பின்னர் மொழி நூலறிஞர்கள் பிரெஞ்சு, இத்தாலியன், இசுபானியம், போர்த்துக்கீசியம் முதலிய மொழிகள் இலத்தீனிலிருந்து பிறந்தவை என்றறிந்து அவற்றை ஒரு தனிக்குடும்பமாகக் கருதி உரோமான்சு மொழிகள் (Romance Languages) என்ற பெயரால் அழைத்தனர். இவ்வாறே உலகத்துப் பிறமொழிகள் யாவும் வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவை என்று மொழிநூலறிஞர்கள் வரையறுத்துள்ளனர். எனினும் இவற்றுட் சில மொழிகள்

எந்த மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்று அறுதியிடுவதில் பல சிக்கல்கள் இருந்து வருகின்றன.

தென்னகத்தில் வழங்கும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு முதலிய மொழிகள் தம்முள் பல ஒற்றுமைகளைக் கொண்டிருப்பதால் அவை யாவும் ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையா யிருக்குமோ என்று சில ஐரோப்பிய மொழியறிஞர்கள் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஐயுற்றனர். அப்போது தெலுங்கர்களும், மலையாளிகளும், கன்னடர்களும் தங்கள் மொழிகள் 'தேவ பாஷை' யான வடமொழியினின்று பிறந்தவையே என்று விடாப்பிடியாகக் கூறி வந்தனர். ஆனால் சென்ற நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில், உண்மை கண்டறிவதையே தம் ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டு இடைவிடாது பல காலம் இம் மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிகள் செய்தவந்த அறிஞர் கால்டுவெல் அவர்கள் இவை யாவும் வடமொழியினின்று பிறந்தவையல்ல; திராவிடம் என்ற தனிமொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவையே என்று பல மறுக்கமுடியாத காரணங்களை எடுத்துக் காட்டி நிலைநாட்டினார்.

தெலுங்கரும் மலையாளிகளும் கன்னடரும் தங்கள் மொழிகள் வடமொழியினின்றே பிறந்தன என்று வாதிட்ட தற்குப் போதிய காரணம் இல்லாமல் இல்லை. அம்மொழிகளின் சொற்கள் பெரும்பாலும் வடமொழிக் கலப்புக் கொண்டவை. அதனால் மேற்போக்காகப் பார்ப்போருக்கு அம்மொழிகள் வடமொழியினின்று பிறந்தனபோன்றே காணப்படும். ஆனால் அம்மொழிகளின் பல வேர்ச் சொற்கள் திராவிடத் தாய் மொழியின் (Proto-Dravidian) வேர்ச் சொற்களாகவே இன்றும் காணப்படுகின்றன. மேலும் அம்மொழிகளின் சொற்றொடரமைப்பு வடமொழியைப் போலவன்றித் தமிழைப் போலவே அமைந்திருக்கிறது. இக்காலத்தில் அம்மொழிகள் வடசொற்களின் உதவியின்றி இயங்கமுடியாது என்பது உண்மையாயினும், அவற்றின் அடிப்படை மொழிக் கூறுகள் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் கூறுகளோடு பிரிக்கமுடியாத தொடர்பு கொண்டுள்ளன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தமிழும் அளவில்லாத வடமொழிச் சொற்களைக் கடன் பெற்று வந்திருப்பினும், அதனால் மொழியின் தனித்தன்மை கெட்டுப்போகுமாறு விட்டுவிடவில்லை வடமொழிச் சொற்களின்றியே தமிழ் இயங்க முடியும் என்பது ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே கால்டுவெல் அறிஞர் கண்ட உண்மையாகும். தமிழ் வேர்ச் சொற்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி நடத்திவந்த சுவாமி

ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் வடமொழிச் சொற்களுக்கும், தமிழ்ச் சொற்களுக்கும் பொதுவான வேர்ச்சொற்கள் மிகப்பல உள்ளன என்பதைக்கண்டறிந்தார். (பார்க்க: 'தமிழ்ச் சொற் பிறப்பாராய்ச்சி') அவ்வாறு ஒரே அடியினின்று பிறந்த சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களா, வடசொற்களா எனப் பிரித்தறிதல் சிறிது கடினமே. அவ்வாறு இருமொழிக்கும் பொதுவான சொற்களினின்று திராவிட மொழிச் சொற்களைப் பிரித்தறிவதற்கான பல முறைகளைக் காட்டுவெல் அவர்கள் தம் நூலில் கூறியுள்ளார்.¹ அவற்றைக் காண்க. அவையேயன்றித், தமிழ்ச் சொற்களைப் பிறமொழிச் சொற்களினின்று பிரித்துக் காண்பதற்குரிய வேறு சில முறைகளையும் இவண் காண்பாம்.

1. தமிழிலக்கண நூல்கள் மொழிக்கு (சொல்லுக்கு) முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் (ஒலிகள்) இவை, ஈற்றில் வரும் எழுத்துக்கள் இவை, இடையில் வரும் எழுத்துக்கள் இவை என வரையறுத்துக் கூறியிருக்கின்றன.² இவற்றிற்கு மாறுபாடாக வரும் சொற்கள் யாவும் பிறமொழிச் சொற்கள் அல்லது பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்திக் கொண்டவையே எனக் கருதலாம். காட்டாக, ட, ண, ர, ல, ழ, ள, ற, ன என்ற எட்டு மெய்யெழுத்துக்களைக் கொண்டு தொடங்கும் சொற்கள் தமிழில் இல்லை. எனவே ராமன், லாபம், டமாரம் முதலிய சொற்கள் பிறமொழிச் சொற்களே எனத் துணியலாம். இவ்வாறே க, ங, ச, ட, த, ப, ற என்ற ஏழு மெய்யெழுத்துக்களில் முடியும் சொற்கள் பிறமொழிச் சொற்களாம். கோர்ட், க்ளாத், பார்க், கேப், வாட்ச் முதலியன தமிழ்ச்சொற்களாகா என எளிதில் உணரலாம். உடனிலை மயக்கம், வேற்றுநிலை மயக்கம் பெறும் ஒலிகளின் விதிகளையுமறிந்து கொள்வோமாயின், அவற்றிற்கு மாறாக வரும் சொற்கள் தமிழ்ச் சொல்லாகா என்று எளிதில் உணரலாம். உடனிலை மெய்மயக்கம், வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் என்பன ஆங்கிலத்தில் (Immediate environment) என்ற தொடரால் குறிக்கப் பெறும்.

2. ஒலி ஒற்றுமை மட்டும் கொண்டே வெவ்வேறு மொழிகளிடையே வழங்கும் சொற்களுக்கு உறவுகாண முற்படக் கூடாது. ஆங்கிலத்தில் எய்ட் (Eight) என்பதும் தமிழில் எட்டு என்பதும் ஒலிஒற்றுமை பெற்றிருப்பதால் இரண்டு சொற்களும் தம்முள் தொடர்பு கொண்டவை எனக்கருதுதல் பொருந்தாது. இவ்விரண்டு சொற்களும் வெவ்வேறு மூலச்

1. Caldwell : A Comparative Grammar of the Dravidian Languages ; P. 454.

2. பார்க்க : நன்னூல்தற்பாக்கள் : 102—127.

சொற்களினின்று பிறந்தவை. அவை ஒலிஒற்றுமை பெற்றது காலப்போக்கின் செயலையாமென அறிதல் வேண்டும். இவ்வாறு பிறமொழிகளில் பல சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களைப் போலவே ஒலிவடிவும், பொருளும் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் வேர்ச்சொல்லாராய்ச்சி யின்றி அச்சொற்கள் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று கடன்வாங்கிக் கொள்ளப்பட்டவை எனக் கூறுவதை மொழி யறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

3. தமிழில் வழங்கும் பல சொற்களுக்கு ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத பல பொருள்கள் வழங்குகின்றன. காட்டாக, அத்தம் என்ற சொல்லிற்கு வழி, ஆண்டு, செல்வம், பாதி, அத்தகிரி, கைபோன்ற பல பொருள்கள் உண்டு. இப்பொருள்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாதவை. எனவே, ஒரே அடிச் சொல்லினின்று இப்பொருள்கள் பிறந்தன எனக் கூறமுடியாது. இப்பொருள்கள் முறையே, adhvan, abda, artha, ardha, asta, basta என்ற வடமொழிச் சொற்களின் திரிவுருவங்களாகும். வடமொழியில் ஆறு சொற்களாகக் காணப்படுபவை தமிழில் ஒரே வரிவடிவத்தை எய்தியுள்ளன. இதனால் 'அத்தம்' என்ற சொல்லை நாம் ஒரு சொல்லாகக் கொள்வதற்கில்லை; ஆறு வெவ்வேறு சொற்களாகவே கொள்ளவேண்டும்.

தமிழ்மொழிக் கண்ணும் வெவ்வேறு மூலங்களிலிருந்து பிறந்த வெவ்வேறு சொற்கள் காலப்போக்கில் ஒரே வரிவடிவத்தை அடைந்து விடுதல் உண்டு. காட்டாக, படு என்பதற்குத் தோன்றுதல் என்ற பொருளும், மறைதல் என்ற பொருளும் உண்டு. முரண்பட்ட பொருள்கள் ஒரே வேர்ச்சொல்லினின்று பிறத்தல் இயல்பன்மையின் இருவேறு பொருள் பயக்கும் இச்சொல்லை இருவேறு சொற்களாகவே கருதவேண்டும்.

எனவே வரிவடிவையோ, ஒலிவடிவையோ மட்டும் கொண்டு தமிழ்ச்சொல்லா, பிறமொழிச் சொல்லா என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒலி, வரிவடிவங்களா காலந்தோறும் வேறுபட்டுக் கொண்டு வருபவை. ஆனால் அவற்றின் வரலாற்றினை உணர்ந்திருத்தல் இவ்வாராய்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது.

4. தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவாக வழங்கும் காலம், குணம், முகம், வேளை—முதலிய பல சொற்களின் வேர்ச் சொற்பொருள்களை ஆராய்ந்துதான் முடிவுகூற முடியும். இதுவரை 'தமிழ்ச் சொற்கள் வடமொழிக்கண் சென்றேறா' என்ற கொள்கை நிலவிவந்தது. ஆனால் உண்மையில் பல தமிழ்ச் சொற்கள் வடமொழியில் கலந்திருக்கின்றன. அவ்வாறு கலந்த

பரல்-க0] தமிழில் வழங்கும்....கண்டுபிடிப்பது எப்படி? சஅக

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்களை மேனாட்டுப் பேராசிரியர் பர்ரோ என்பவர் தமது 'The Sanskrit Language' என்ற நூலில் எடுத்துக்காட்டி விளக்கியிருக்கிறார். எனவே தமிழில் வழங்கும் தமிழ்ச் சொற்களைப் பிறமொழிச் சொற்கள் என மயங்குவதும் கூடாது மாட்சி, காட்சி என்ற சொற்களைப் பலர் மாக்கி, காக்கி என்று எழுதி அவற்றை வடசொற்களெனவே மயங்கி வந்திருக்கின்றனர்.

5. தமிழ் வேர்ச்சொற்கள் இத்துணை என வரையறுத்து விட்டால் (இதுவரை வரையறுக்கப் படவில்லை) பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்களினின்று எளிதில் பிரித்துணர வாய்ப்பு ஏற்படமுடியும் தமிழிலும் பிறமொழிகளிலும் வழங்கப்படும் ஒரே ஒலிவடிவம் அல்லது பொருள் உடைய சொற்களைப் பற்றி ஆராயுர்போது அதற்கு வேர்ச்சொல்லகராதி இன்றுணை புரியும். ஒரு சொல் தமிழ் வேர்ச்சொல் ஒன்றினிடத்துப் பிறந்து, தன்னைப்போலவே வேறுபல பொருள் கொட்பையுடைய சொற்களும் அவ்வேர்ச் சொல்லினின்றே பிறந்து வழங்கப் படுமாயின் அது தமிழ்ச் சொல்லே என உறுதியாக அறியலாம். பிறமொழிச் சொற்களே என ஐயுறப்படுபவை அப்பிறமொழிகளில் ஏற்ற பெற்றி வேர்ச்சொல் பெறுதிரூப்பினும், அல்லது அவ்வேர்ச்சொல் பொருளுக்கும், சொல்லின் பொருளுக்கும் எவ்வாற்றாணும் எக்காலத்திலும் தொடர்பு ஏற்படாது போயிருப்பினும், அவை அம்மொழிக்குரிய சொற்கள் அல்ல என்று துணியலாம்.

எனவே சொற்களின் விந்தையான பிறப்படையும் வளர்ச்சியையும் வரலாற்று முறையில் தெரிவிக்கும் வேர்ச்சொல்லகராதி தமிழுக்கு இன்றியமையாத ஒரு தேவையாகும். அவ்வகராதி உருப்பெற்று வெளிவருமாயின் பிறமொழிச் சொற்களை எளிதில் பிரித்தறிந்து விடமுடியும் என்பது உறுதி.

நினைப்போம்

[நாஞ்சில், திரு. கா. கணபதி]

பொங்கும் இளமை அறிவெல்லாம்
புனிதன் அருளே எனக்கொண்டு
எங்கும் எவர்க்கும் நன்றற்றி
யாவும் அருளால் செய்வித்து
அங்கம் மங்கை பாகங்கொண்
டாடல் உஞற்றும் பெருமானின்
துங்கப் பெருமை நனிகூட்டும்
தூயன் அடியை நினைப்போமே.

எதிர்மறையிடைநிலை யாராய்ச்சி

[பண்டித, வித்துவான். திரு. தி. சங்குப்புலவர்]

எழுத்திலக்கணம் சொல்லிலக்கணம் இவற்றைக் குறித் தாராய்வதற்கு உயர்தனிச் செம்மொழியாகிய நம் மொழியிலக் கணங்களின் முன்னூலாகிய தொல்காப்பியமும், பின்னூலாகிய நன்னூலும் சிறந்தன. இலக்கண நூல்களாக இதுகாறும் தோன்றியவை எண்ணிறந்தன. ஆயினும், அவைகள் கற்றுவல்ல சான்றோரார் போற்றப்படாது, ஏட்டளவில் நின்று பெயரள வில் தோன்றுகின்றன. பள்ளி மாணவர்க்குப் பாடக் குறிப் பின்படி அறிஞர் தொகுத்துப் பெயர் பல புனைந்து புதிது புதிதாக ஆண்டு தோறும் இயற்றும் இலக்கணங்கள் யாவும் மறைந்தும் எவரும் அறியாவிடங்களில் உறைந்தும் நாளடைவிற்குறைந்தும் வழக்கிறத் தொழுகின்றன. எஞ்ஞான்றும் நிலைத்து நிற்கும் இலக்கண நூல் ஒன்றுமின்று என்பது தெற்றென விளங்கும். அரசியலார்க்கு மாணவர்கட்கு இலக்கணம் வகுக்கும் கடமையுளது. வகுத்த பாடக்குறிப்பின்படி தமிழாசிரியர்கள் பாடங்கற்பிக்குங் கடமையுள்ளவர்கள். இலக்கண நூல் வரைந்து அச்சியற்றிப் புத்தகம்வற்று வருவாய் நாடிப்பிழைக்கும் அறிஞர் அதற்கியை ஆண்டுகோறும் நூல் செய்யுங் கடமையுள்ளவராய் வாழ்கின்றனர். ஆதலால் மாணவர்க்கு வகுக்கும் இலக்கண நூல்களில் உள்ளவற்றை ஆதாரமாக எதற்கும் எடுத்துக் காட்டல் பொருத்தமின்று. ஏதேனும் ஒன்றைக் குறித்து ஆராய்வதற்குத் தக்க இலக்கண நூல்களாய் விளங்குவன தொல் காப்பியம், நன்னூல், அகப்பொருள், புறப்பொருள், யாப்பருங் கலக்காரிகை, சண்டியலங்காரம் என்பவைகளே. எதிர்மறையிடைநிலை ஆராய்ச்சிக்கு நாம் இப்போது தொல்காப்பியத்தை யும் நன்னூலையும் எடுத்துக் கொள்வோம்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் வினைச்சொற்களுக்கு விசுதி வகுத்துக் கூறினரேயன்றிக் காலங்காட்டும் இடைநிலைகளும் பகுதிகளும் வகுத்துக் கூறிரால்லர். “காலந் தாமே மூன்றென மொழிப்” (வினை. உ) எனவும், “இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்ற, வம்முக்காலமும்” (வினை. ஈ) எனவும் காலத்தை மூன் றாக வகுத்துக்காட்டினர். இன்ன இன்ன காலத்தை இன்ன இன்ன இடை நிலைகாட்டும் என இலக்கணங் கூறுது விடுத்தனர் தொல் காப்பிய மட்டும் வழங்கிய பண்டைக் காலத்திற் சான்றோர் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்ற மூன்று காலவினைச் சொற்களை

எங்ஙனம் ஆராய்ந்து இலக்கியங்களில் அமைத்தனர் என்பது நாம் சிந்தித்துத் தெரிய வேண்டிய தொன்றும். திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற சங்ககாலத்து இலக்கியங்கள் இயற்றிய ஆசிரியர்கள் அனைவரும் காலங்காட்டும் வினைச்சொற்களை யெல்லாம் கருத்துள்ளமைத்துப் பொருத்தமுறப் பயின்று நிறுத்தி வைத்திருந்தனர் போலும். இலக்கணமின்றியே இலக்கியம் இயற்றுந் திறமை அக்காலச் சான்றோர்க்கு அமைந்திருந்தன வென்று கோடலே அமைவுடைத்தாம். இக்காலத்து இலக்கண நூல்கற்ற அறிஞர்களும் நூல்களை எடுத்து நோக்கியே எழுந்த ஐயத்தைப் போக்குகின்றனர். அக்காலத்தறிஞர் இலக்கணங் கற்றது அருமையினும் அருமையே. இனி நன்னூலார் முதனிலை (பகுதி), இடைநிலை, இறுதிநிலை (விசுதி) என்பவற்றை விளக்க மாக எடுத்துக்கூறியவர் எதிர்மறை இடைநிலை ஒன்றேனுங் கூறுது விடுத்தார். “நடவா மடிசீ” என்ற நூற்பாவால் முதனிலை காட்டினார். அதனைக்கொண்டு அவைபோல்வன வெல்லாம் வினைமுதனிலை யென வுணரலாம். “அன் ஆன் அள் ஆள்” என்ற நூற்பாவால் இறுதிநிலை கூறினார். அதனை யாதாரமாகக் கொண்டு இறுதி நிலை கூறாதவற்றிற்கும் கூறலாம். காலங்காட்டும் இடைநிலைகளையும் “தடறவொற்றின்னே, ஆறின்று கின்று, பவ்வமுவிடத்தி” என்ற நூற்பாக்களால் முறையே எடுத்து விளக்கினார். அதனை யாதாரமாகக் கொண்டு அவர் கூறாத சில இடைநிலைகளையும் அறிஞர் கூறி இன்ன இன்ன இடைநிலை இன்ன இன்ன காலங் காட்டும் எனவும் விளக்குகின்றனர். இதுகாறும் நன்னூலாரும் பின்னூலாரும் எடுத்துரையாத எதிர்மறையிடைநிலைகளை எவ்வண்ணம் ஆய்ந்து கூறுவதெனத்திகைத்தேதும். ஆயினும் “இலக்கியங்கண்டதற்கு இலக்கண மியம்பல்” வழக்காதலின் எதிர்மறையிடைநிலைகளைத் தொல்காப்பியம், நன்னூல், அவற்றின் உரை, சங்க இலக்கியங்கள் கொண்டு எடுத்து விளக்குவாம்.

வினைச் சொற்களில் உடன்பாடு, எதிர்மறை என இருவகையுண்டு என நாம் ஆராய்தல் வேண்டும். தொல்காப்பியர் வினைச் சொற்கிலக்கணங் கூறுமிடத்து விளக்கமாக எதிர்மறையைக் கூறுது விடுத்தனர். எனினும் “பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியும் எதிர் மறுத்து மொழியினும் பொருணிலைதிரியா” (சொல். வினை. ௩௯) எனவும், “எச்சஞ்சிறப்பேயைய மெதிர்மறை” (இடை. எ) எனவும், “பிரிநிலைவினாவே எதிர் மறை” (இடை. அ) எனவும், எச்சவும்மையும் எதிர்மறையும்மையும் (இடை. ௩௩) எனவும், “பிரிநிலை வினையே பெயரேயொழியிசை பெய்திர்மறையும்மை (எச்ச. ௩௪) எனவும், எதிர்மறை யெச்சம் மெதிர்மறை முடிபின (அச்ச. ௩௯) எனவும் “எதிர்மறை என்ற சொல்லினை

யெடுத்துக் கூறியிருப்பதால் எதிர்மறை வினையுண்டு என்பது தொல்காப்பியர்க்கும் உடன்பாடென்பது சொல்லாமலேயமையும். “பெயரெஞ்ச கிளவியும் வினையெஞ்ச கிளவியும் எதிர் மறுத்து மொழியினும்” எனவே வினைமுற்றுச் சொல்லும் எதிர் மறுத்து மொழியக் கூடும் என்பதும் அவ்வாறே யமைந்ததொன்றும். “உலகம் உண்டாயிற்று என்றால் அஃது அழிந்தது என்றும் பின்னர்க் கூறல் வேண்டுமன்றோ. அது போலவே உண்டு என்ற சொல் எப்போது தோன்றிற்றோ அப்போதே இல்லை யென்ற சொல்லும் தோன்றிற்றெனல் வேண்டும். உடன்பாடும் எதிர் மறையும் ஒருங்கே தோன்றியவைதாம். தொல்காப்பியர் எதிர் மறைக்குத் தனியாக இலக்கணங்கூறுது விடுத்தனரேனும் அவர் காலத்தில் எதிர்மறையில்? யெனக் கூறல் இயலுமோ? இயலாது. எதிர்மறை என்பதற்கு இல கணங் கூறுது விடுத்தவர் இடைநிலை யெய்நனம் கூறுவர்? கால விடைநிலைகளையும் முதனிலை (பகுதி) களையும் எடுத்துக் காட்டுங் கருத்து ஆகிரியர்க்குத் தோன்றாத சால் விடுத்தனர்போலும்; அல்லது அக்காலத்தவர்க்கு இடைநிலை யுணர்த்த வேண்டுவதின்றெனக் கருதிவிடுத்தனர் போலும்.

சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை வகுத்தவர்களிற் சிறந்த வராகிய சேனாவரையர் வினையியல் நகூழும் நூற்பாவுரையில் உண்ண வில்லம்; உண்ணச்சோறு எனவும், உண்ணுது வந்தான், உண்ணமைக்கு வந்தான் எனவும் முறையே எதிர்மறைப் பெய ரெச்சம், எதிர்மறை வினையெச்சங்களுக்கு மேற்கோள் காட்டினர். காட்டியவர் எதிர்மறையைக் காட்டும் இடைநிலை இன்னது என விளக்காது விடுத்தனர். மேலும் உண்டிலன், உண்ணினின்றிலன் உண்ணலன் உண்ணன் என வினைமுற்றுவரும் எனவும் காட்டினர். ஆண்டும் எதிர்மறையிடைநிலை கூறுது விடுத்தனர். ஆயினும் சேனாவரையர் உரையால் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் வினை முற்று என்ற சொற்களில் எதிர்மறை இன்னவாறு வரும் என்ப தனை நன்குணர்ந்தோம்.

இனி நன்னூலாரும், வினைச்சொற்களில் உடன்பாடு எதிர் மறையுண்டு என்பதை விளக்கி இலக்கணங் கூறுது விடுத்தனர். அவருள் தொல்காப்பியர் போலவே எதிர்மறை என்ற சொற்கள் வர நூற்பாக்கள் பல இயற்றினர். “உருபும் வினையும் எதிர்மறுத் துரைப்பினும்” (பொது. ௩) எனவும், “எதிர்மறை சிறப்பையம்” (இடை. ௬) எனவும், “அ ஆ வீற்ற பலவின் படர்க்கை, ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ணதாம்” (வினை-௧0) எனவும் வந்துள்ளன காண்க. நன்னூல் விருத்தியுரையில் “உருபும் வினையும்;” என்ற நூற்பாவுரையில் சாத்தன் வாரியன், குடத்தை யணையான் முதலிய எதிர்மறுத்துரைக்கும் வினைமுற்றும், நடவான், நடவாத், நடவாது

என்ற முற்றெச்சங்களின் எதிர்மறையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. பதவியல் கக “றவ்வொடுகரவும்மை” என்ற நூற்பாவுரையில் பகுபத முடித்துக் காட்டும்போது,

நடவரன் என்னும் எதிர்மறை வினைப்பகுபதம், நட என்னும் பகுதி எதிர்மறை ஆகார விசுதியோடு புணர்ந்து இரண்டும் ஒரு பகுதியாய் நின்று மேல் ஆன் விசுதியோடு புணர்ந்து “ஒரு மொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே” என்பதனான் விசுதியினது ஆகாரங்குறைந்து முடிந்தது.

நடவா என்கும் அஃறிணைப் பன்மைப் பகுபதம் “ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ணதாகும்” என்பவாகலின் பால்காட்டும் ஆகார விசுதியன்றி எதிர்மறை ஆகாரம் வேண்டாது முடிந்தது.

நடந்திலன் நடவாரின்றிலன் என்பவற்றுட் கால விடைநிலையும் அவற்றை மறுத்த இல் என்னும் எதிர்மறை விசுதியும் கூட்டி அவற்றை யோர் பகுதியாக்கி முடிக்க.

இவ்வாறே பெயரெச்சம் வினையெச்சங்களும் பிறவும் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புக்களோடு ஏற்றவாறு அமைந்து கிடந்தமை காண்க; எனவும்,

“அ, ஆ ஈற்ற நூற்பாவுரையில் ஆ என்ற விசுதி எதிர்மறைக்கே வரும்” எனவும் விளக்கியிருக்கின்றனர். ஆகலால் எதிர்மறை வினைச் சொற்களின் இயல்பை யுணர்ந்தோம்.

மேற்காட்டிய தொல்காப்பியம் நன்னூல் இவற்றின் உரைகளால் உணர்ந்தபடி எதிர்மறையிடைநிலை யெடுத்துக் காட்டுவாம்.

பெயரெச்சம்

உடன்பாடு

உண்ட மனிதன்

உண்கின்ற ,,

உண்ணும் ,,

எதிர்மறை

உண்ணாத

உண்ட, உண்கின்ற உண்ணும் என்ற மூன்றும் உடன் பாட்டுப் பெயரெச்சங்கள். இம் மூன்றிற்கும் உண்ணாத என்ற ஒரு சொல்லே எதிர்மறையாக வரும். உண்ணாத என்பதைப் பிரித்தால் உண் + ஆ + த் + அ என முறையே பகுதி, எதிர் மறையுணர்ந்தும் ஆகார விடைநிலை, காலங்காட்டும் இடைநிலையாகிய தகரமெய், விசுதியாகிய அகரம் நிற்கக் காண்கன்றோம். ஆ என்ற இடைநிலையே எதிர்மறையை யுணர்ந்தியது என்பது நன்கு விளங்குகிறது. இதுபோல எல்லாப் பெயரெச்சங்களுக்கும் ஆ என்ற இடைநிலையே வரும்.

நடவாத, உறங்காத, பாடாத, நிலாத, எண்ணாத, ஓயாத, பணியாத, கருதாத, கோணாத, வீனாயாத இவைபோல்வன காண்க.

நடவாக் கால், உறங்காவிழி, பாடாப்பண் இவைபோல் ஈறு குறைந்து (தகரங் கெட்டு) வருவனவெல்லாம் ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சங்கள் எனச் சொல்லுவர் புலவர். ஈறுகெட்டதே யன்றி எதிர்மறை காட்டும் ஆகார விடைநிலை மறையாது நின்றது. ஆதலால் எதிர் மறைப் பெயரெச்சத்தில் ஆகார விடை நிலையே எதிர்மறைப் பொருளைக் காட்டியது.

வினையெச்சம்

உடன்பாடு	எதிர்மறை
உண்டு வந்தான்	உண்ணாது வந்தான்
உண்குபு ,,	உண்ணாமல் ,,
உண்ணு ,,	உண்ணாமே ,,
உண்ணூஉ ,,	உண்ணாமை ,,
உண்டென ,,	உண்ணாது உறங்கான்
உண்ண ,,	உண்ணாமல் ,,
உண்ணின் உறங்குவான்	உண்ணாமே ,,
உண்டால் ,,	உண்ணாமை ,,

இங்குக் காட்டிய பலவகை வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள், எல்லாவற்றிற்கும் எதிர்மறையாக வந்தவை உண்ணாது, உண்ணாமல், உண்ணாமை, உண்ணாமே என்ற சொற்களேயாம். இவற்றைப் பிரித்தால் உண் + ஆ + து, உண் + ஆ + மல், உண் + ஆ + மை, உண் + ஆ + மே நடுவில் ஆ என்ற இடைநிலை, நிற்கக் காண்கிறோம். ஆதலால் வினையெச்சங்களிலும் எதிர் மறைப் பொருளையுணர்த்தி நிற்பது ஆ என்ற இடைநிலைதான் எனக் கண்டோம். இறுதியில் நிற்கும் விசுதிகள், து, மல், மை, மே என்ற நான்கும் தாம் எனவுங் கண்டோம். செய்து செய்யா முதலிய பலவகை வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் எல்லாம் எதிர்மறைப் பொருளை யுணர்த்தும்போது, இடையில் ஆ என்ற இடைநிலையும், து, மல், மை, மே என்ற விசுதிகளில் ஒன்றும் பெற்றே நிற்கும். வேறுவகையாக நிலா. ஆதலால் வினையெச்சங்களிலும் எதிர்மறையைக் காட்டுவது ஆ என்ற இடைநிலையே எனத்தெளிக.

காணாது, காணாமல், காணாமே, காணாமை, பாடாது, பாடாமல், பாடாமை, பாடாமே, உறங்காது, உறங்காமல், உறங்காமை, உறங்காமே, நிலாது, நிலாமல், நிலாமை, நிலாமே, இவை போல எல்லாவினைச் சொற்களிலும் எதிர்மறை

விசுவதிகளையும் ஆ என்ற எதிர்மறை இடையிலேயும் கூட்டி எதிர்மறை வினையெச்சங்களாக்கிக் காண்க.

காணாவந்தான் பாடா மறந்தான், இவைபோல் ஈற்றில் து, மல் முதலிய விசுவதிகளின்கீழ் காணாமல் வந்தான் பாடாமல் மறந்தான் என்ற எதிர்மறைப் பொருளைத் தந்தால் அவற்றை ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம் என்பர். இது உலக வழக்கில் வராது. செய்யுள் வழக்கில் மட்டும் வரும். ஈறு கெட்டும் எதிர்மறையிடையிலே கெட்டு வருதலின்று. ஆ என்ற இடையிலே நிற்பதையறிக.

வினைமுற்று

உடன்பாடு	ஏவல்	எதிர்மறை
உண்ணுதி		உண்ணுதி
உண்பாய்		உண்ணுதை
		உண்ணுதே
உண்பை		உண்ணோல்
		உண்ணாய்

இங்குக் காட்டிய ஏவலெதிர்மறை வினைமுற்றுக்களில் உண்ணுதி, உண்ணுதை, உண்ணுதே இம்முன்று சொற்களையும் உண் + ஆ + த் + இ, உண் + ஆ + த் + ஐ உண் + ஆ + த் + ஏ எனப் பிரித்தால் நடுவில் ஆகார விடையிலே நிற்கக் காண்கிறோம். உண்ணோல் உண்ணாய் என்ற சொற்களை உண் + ஏல், உண் + ஆய் எனப் பிரித்தால் பகுதியும் விசுவதியும் நிற்கக் கண்டோம். எதிர்மறை காட்டும் இடையிலே யிடையில் மறைந்ததெனத் தெரிகிறது. உண் + ஆ + ஏல் எனவும், உண் + ஆ + ஆய் எனவும் பிரித்துக் காட்டி நடுவில் உள்ள ஆ மறைந்ததெனக் கூற வேண்டும். ஆ என்ற எழுத்தை யடுத்து ஏ என்ற நெடில் வந்ததாலும், ஆ என்ற நெடில் வந்ததாலும் அதன் வடிவந் தோன்றாது மறைந்தது என உய்த்துணர்தல் வேண்டும்.

அழாதி, அழாதே, அழாதை, அழால், பாடாதி, பாடாதே பாடாதை, பாடாய் இவைபோல வரும் ஏவலொருமை யெதிர்மறைவினைமுற்றுக்களில் ஆகார விசுவதிகளின்கீழ் மறைந்தும் எதிர்மறைப் பொருளை யுணர்த்தியது எனக் கொள்க.

(தொடரும்)

செய்திகளும் குறிப்புகளும்

(க) இந்தி வெறியர்களுக்குப் பண்டித நேரு அறிவுரை

“எந்தவிதமான கட்டாயத் திணிப்பும் இல்லாமல் இந்தி மொழியைப் படிக்க மக்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்தால்தான் இந்திமொழி நல்ல முறையில் வளமுடியும். எந்த மொழிக்குமே இந்த முறைதான் நல்லது” என்று வார்தாலிலுள்ள இந்திப் பிரசார சமிதியின் வெள்ளி விழாவிற்கு அனுப்பிபுள்ள செய்தியொன்றில் பண்டித நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் அச் செய்தியில் “வடஇந்தியாவில் தென்னிந்திய மொழிகளைக் கற்பிப்பதற்கு இதுபோன்ற சமீதிகள் அமையவேண்டும்” என்றும் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

குறிப்பு: பண்டித நேரு அவர்களின் இந்த அறிவுரை நாட்டு ஒற்றுமைக்கு வழிகாட்டும் நல்ல அறிவுரை. இந்தி மொழியிடம் பற்று என்ற பெயரால் மொழி வெறியாளர்களாகத் திரியும் சிலர்க்கு இந்த அறிவுரையேனும் பயன்படுமா என்பதைப் பொறுத்துப் பார்ப்போம்.

(உ) ஆங்கிலம் நீடிக்கச் சட்டம்

இப்போது உள்ளதுபோலவே ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து நீடிக்கச் செய்யப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் கொண்டுவரப் படுமென்றும், இந்தி வழங்காத பகுதிகளில் உள்ளவர்களின் மொழி பற்றிய உரிமைகள் பறிக்கப்படாமலிருக்க இச் சட்டம் பயன்படும் என்றும் வார்தா இந்திப் பிரசார சமிதியின் விழாக் கூட்டத்தைத் துவக்கி வைத்த காலை இந்திய உள்துறை அமைச்சர் லால்பகதூர் சாத்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே வேளையில் இந்தி மொழியை எளிதாக்கித் தேவநாகரி எழுத்தில் எழுத முயற்சிகள் நடைபெற்று வருவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறிப்பு: ஆங்கிலத்தை நீடிக்கச் செய்யச் சட்டம் கொண்டுவரது பாராட்டத் தக்கதே. ஆனால் அதே வேளையில் இந்திதான் தனியாட்சி நடத்தவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு தேவநாகரி எழுத்தைப் புகுத்துவதும் வேறு பல முயற்சிகள் செய்வதும் விரும்பத்தக்க செயலன்று.

(ஈ) ஒரு மொழியின் தனியாட்சி உதவாது

“ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கு ஆதரவுகாட்டவேண்டும் என்பதற்காகப் பிற வட்டார மொழியைத் தாழ்வாகக் கருதுவது பிற்போக்குத்தனமாகும். நாகரிகத்திற்குப் புறம்பான செயலாகும்” என்று இந்திய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி, பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சர் திரு. உமாயூன் கபீர் அண்மையில் மக்கள் மன்றத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார். அத்துடன் வட்டார மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு மூன்றாவது திட்டத்தில் 99 லட்ச ரூபா ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

குறிப்பு: அமைச்சரவர்களின் அறிவுரை பாராட்டற்குரியது. இத் தகைய அறிவுரைகட்குச் செவி சாய்க்காத காரணத்தால்தான் இந்திக்கு ஏற்றமும் பிறமொழிகளிடம் மாற்றாந்தாய் மணப்பான்மை கொள்ளும் பண்பும் வடநாட்டவரிடம் வளரலாயிற்று. உமாயூன் கபீர் போன்ற நல்லோரின் அறிவுரை இனியேனும் பயன்தருமா என்று பார்ப்போம்.

(ச) புதைபொருள் ஆராய்ச்சி

சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மோகனூர் என்னும் சிற்றூரில் பழைய காலத்து மட்பாண்டங்கள், இரும்புக் கருவிகள், இறந்தவர்களைப் புதைத்த தாழிகள் முதலியன அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை கி. மு. 200 இல் காணப்பட்ட பொருள்கள் என்று தெரிய வருவதாக அரசாங்கப் பொருட்காட்சிச் சாலை ஆணையர் டாக்டர், ம. எஸ். சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் அறிவித்துள்ளார். இவ்விடத்தில் மேலும் சில புதைபொருள்கள் கிடைக்கும் எனவும் இவர் கூறியுள்ளார். இப் புதைபொருள்களைக் கண்டுபிடிக்கக் காரணமாயிருந்தவர் ஒரு கிராமப் பள்ளி ஆசிரியர் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்பு: இங்ஙனம் காணப்படும் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளால் தமிழகத்தின் தொன்மை நன்கு விளங்குகின்றது. ஆராய்ச்சியாளர் மேலும் முயன்றால் தமிழக வரலாற்றுக்குத் துணை செய்யும் வேறு பல புதைபொருள்களையும் காணலாம். கல்வித் துறையினரும் அரசினரும் இத் துறையில் முனைந்து பணியாற்றுவார்களாக.

மதிப்புரை

“நித்திலக் குவியல்”

ஆசிரியர் ‘தமிழ்நெறிக் காவலர்’ பேராசிரியர் மயிலை, சிவமுத்து அவர்கள். ஆண்டுக் கட்டணம் ரூபா. 3. மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரூபா. 2 00 தனி இதழ் 25 காசு. மாணவர் மன்ற வெளியீடு 12 வேங்கட ஐயர் தெரு, சென்னை-1.

மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும் கனவிலும் நலவிலும் அகம்புற மொத்து மிகப்பல பணிகள் ஒவ்வும் வகை ஒவாது உருற்றிவரும் பேராசிரியர் மயிலை, சிவமுத்து அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளிவரும் இத்திங்களிதழ் தமிழகத்துக்குத் தனிப்பெரு நலனை விளைக்குமென்பதுறுதி. பேராசிரியாவர்கள் தமிழ் மாநிலமுற்றிலுமுள்ள மாணவர்கள் அனைவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபடுவதால் ஒருர் ஆசிரியர் ஒரு கல்லூரியாசியர் போன்றல்லாமல் மாநில முழுவதிற்கும் ஆசிரியராக வயங்குகின்றனர். அம்மாணவர் கட்டுப்பல்வகைத் தேர்வுகள் வாயிலாகத் தமிழிழ்தத்தைச் சுவையுற ஊட்டிவருகின்றனர். இனி இவ்விதழ் வாயிலாகவும் அவர்கட்கு இடை விடாமல் அச்சுவையினையூட்டி அவர்களைத் தக்காராகவும் மிக்காராகவும் ஆக்குவரென்பதுறுதி.

இதன்கண் சிறந்த கட்டுரைகள் பல காணப்படுகின்றன. அவை பல சிறந்த புலவர்களால் வரையப்பட்டன. இதனைச் செந்தமிழன்பர்களும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் வாங்கியும் வாங்குவித்தும் நற்பயனெய்துவார்களாக.

இதுகாறும் வளர்த்தோங்கி நலம் பல புரிந்து சிறந்துவாழத்திருவருள் புரியுமாறு செந்தமிழன்னையின் திருவடியினை வழத்துகின்றோம். முகப்பில் பேராசிரியர். மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்களின் திருவுருவப்படம் அழகுறத் திகழ்கின்றது.

தமிழ் உரைநடை வரலாறு:

பக்கங்கள் : 168. விலை ரூ. 3-50 ஆசிரியர் வி. செல்வநாயகம், எம். ஏ., தமிழ் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்.

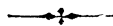
இந்நூலை ஆசிரியர் சங்ககாலம், களவியலுரைக்காலம் உரையாசிரியர்கள் காலம், ஐரோப்பியர் காலம், இருபதாம் நூற்றாண்டு என்ற ஐந்து பிரிவாகப் பகுத்து அவ்வக்காலங்களில் தமிழ்உரை நடை பயன்படுத்தப் பெற்ற நெறிமுறைகளை வகுத்துரைக்கிறார். ஆற்றொழுக்கான நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கும் இந்நூல் மிகச்சிறந்த திறனாய்வு முறையில் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றை விளக்குகிறது. கல்லூரி மாணவர்கட்கு மட்டுமன்றி எழுத்தாளர்களாக இருக்கும். இருக்க விரும்பும் அனைவருக்கும் இந்நூல் உறுபயன் தருவதாயுள்ளது.

தமிழ் உரைநடையில் பற்பல நிலைகளைக் காட்டியுள்ள ஆசிரியர், காலத்துக்கேற்ற உரைநடையில் எழுதுவதே இயற்கையானது என்ற கருத்தைக் கூறுகிறார். இது-ற்றித்தான் போலும் ஆசிரியர் தம் நூலுள் பல வடசொற்களைக் களையாது விடுத்துள்ளார்.

நாளும் வளர்ந்தோங்கிவரும் தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம் உரைநடை வளர்ச்சியில்தான் உள்ளது என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. பல்துறை அறிவுகளையும், நுண்ணிய அறிவியல் கருத்துக்களையும் உரைநடையிலேதான் எழுதவும் கற்கவும் முடியும். சங்ககால முடிந்தகொண்டே தோன்றி வளர்ந்து வரும் தமிழ் உரைநடை இந்நூற்றாண்டில் பல்லாற்றாறும் வளர்ச்சிபெற்று வருவது வரவேற்கத்தக்கது.

ஆங்கில இலக்கியம் கற்போர் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் உரைநடை எவ்வாறிலகியது என்று ஆழ்ந்தமைவுறக்கற்பர். அதுபோலவே சுவைநய மட்டுமின்றி, உரைநடையினையும் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டாக ஆழ்ந்து கற்பதற்கு இதுபோன்ற திறனாய்வு நூல்கள் தனித்தனி நூற்றாண்டுக்கும் எழுதப்படல் இன்றியமையாதது குறிப்பாகப் பத்தொன்பதுஇருபதாம் நூற்றாண்டு உரைநடை பற்றி மிகவிரிவாக ஆராய இடமுண்டு.

தமிழ் வளர்ச்சி நோக்கி இத்தசைய நூல்களை இன்னும் எழுதியுதவுமாறு ஆசிரியரை வேண்டுகிறோம். —மு. ச.—

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற்காக, சென்னை, 2-140, பிராட்வே, அப்பர் அச்சகத்தில், திரு. வ. சுப்பையா அவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர் வ. சுப்பையா.